

TMMOB DEMOKRASİ KURULTAYI DÜZENLENDİ

TMMOB Demokrasi Kurultayı, 17 Mart 2012 tarihinde Ankara Kocatepe Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. 20 İKK tarafından düzenlenen yerel kurultaylarla hazırlanan Demokrasi Kurultayı'nda Divan'a verilen önerge üzerine, yerel kurultaylardan gelen önergelerin görüşülmesi yerine konu başlıklarında genel görüşme yapılması kabul edildi. Yerel kurultaylardan gelen önergeler ise, Kurultay tarafından seçilen Redaksiyon Kurulu tarafından "1998 Demokrasi Kurultayı" referans alınarak metin haline getirilecek.

500'e yakın delegenin katılımıyla gerçekleştirilen Demokrasi Kurultayı, Düzenleme Kurulu adına TMMOB Yönetim Kurulu II. Başkanı Selçuk Uluata'nın kurultaya ilişkin bilgilendirme konuşmasıyla başladı. Daha sonra Kurultay Divanı oluşturuldu. Divanda; Başkanlığa Tevfik Peker (MMO), Başkan Yardımcılıklarına Turan Kapan (İMO), Niyazi Karadeniz (MADENMO), Yazmanlıklara Şebnem Gürses (HKMO) ve Çiğdem Camkırın (PEYZAJMO) seçildi. Divanın oluşumunun ardından TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, açış konuşmasını yaptı.

Soğancı'nın konuşmasından sonra, Düzenleme Kurulu tarafından belirlenen Kurultay Çalışma İlkeleri salona okundu. Bu sırada verilen bir önergeyle, yerel kurultaylardan gelen önergelerin oylanması yerine, belirlenen 11 başlıkta genel görüşme yapılması kabul edildi.

Kurultay çalışma ilkelerinin kabulünün ardından Sonuç Bildirgesi Komisyonu ve Redaksiyon Kurulu oluşturuldu. Sonuç Bildirgesi Komisyonu'na Beyza Metin (EMO), Erdal Apaçık (EMO), Selami Yılmaz (EMO), Hasan Tuzcu (HKMO), Ayşegül Bildirici (İMO), Tansel Önal (İMO), Nadir Avşaroğlu (MADENMO), Deniz Alkan (MMO), Selçuk Soylu (MMO), Veli Koca (PEYZAJMO), Ümit Özcan (ŞPO); Redaksiyon Kuruluna da Hasan Tuzcu (HKMO), Gülsüm Sönmez (İMO), Ercüment Çervatoğlu (MMO), Kaya Güvenç (MMO) ve Redife Kolçak (PEYZAJMO) seçildi.

Bir günde tamamlanan Kurultayda, delegeler "Demokrasi ve Demokrasi Kavramının Gelişimi", "Temel İlkeler", "İnsan Hakları", "Demokrasinin İşleyişi", "Çalışma Yaşamı", "Demokrasinin Ekonomisi", "Doğal Kaynaklar, Madenler, Orman, Tarım, Gıda ve Çevre", "Örgütlü Toplum", "TMMOB ve Demokrasi", "Kürt Sorunu" ve "Kadın Hakları" konularında görüşlerini dile getirdiler. Kurultay, sonuç bildirgesinin okunmasıyla sona erdi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet

Soğancı'nın açılış konuşması şöyle:

"Sevgili Arkadaşlar,

Değerli Meslektaşlarım,

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla ve dostlukla selamlıyorum.

Bugün, TMMOB tarihinde ve demokrasi mücadelesinde önemli bir yeri bulunan TMMOB Demokrasi Kurultayı'nı 2012 Türkiye'sinde yeniden gerçekleştirmek için bir araya geldik. 1998 yılında gerçekleştirdiğimiz ilk TMMOB Demokrasi Kurultayı'ndan 14 yıl sonra "demokrasi şöleni" olarak tarif ettiğimiz Genel Kurullar sürecimiz içerisinde kuşkusuz en önemli yere sahip olan kurultaylarımızdan birini bugün gerçekleştireceğiz. Bu kurultayımızın temeli; TMMOB'nin en önemlilerinden ve yüz akı bir siyaset belgesi olan 98 Demokrasi Kurultayı'dır. Ben o

dönem bu belgenin hazırlanmasını sağlayan herkese çok teşekkür ediyorum.

41. Genel Kurulumuzda kararını aldığımız "TMMOB Demokrasi Kurultayı"na 20 yerde, Adana, Ankara, Antalya, Balıkesir, Batman, Bodrum, Bursa, Denizli, Diyarbakır, Eskişehir, Gaziantep, Hatay, İstanbul, İzmir, Kocaeli, Mersin, Muğla, Şanlıurfa, Van ve Zonguldak'ta gerçekleştirdiğimiz yerel kurultaylarla hazırlandık. Ortaya çıkan, elimizde olan bu iki kitap aslında bir meydan okumadır, TMMOB'nin manifestosudur. Bunu hazırlayan tüm arkadaşlarımızın da beyinlerine ve yüreklerine sağlıklar diliyorum. 20 ilde düzenlediğimiz yerel kurultaylar boyunca tartıştığımız ve kabul ettiğimiz önerileri burada harmanlayarak birleştireceğiz ve AKP diktasının karanlığı karşısında en önemli cevaplarımızdan birini burada vereceğiz. 2012 TMMOB Demokrasi Kurultayı Düzenleme Kuruluna, Kurultay Sekreterimize, yerel kurultaylarımızın gerçekleşmesinde emeği geçenlere, TMMOB çalışanlara, hepimize Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Hemen Kurultayın başında, tartışmalara önsöz olması düşüncesiyle, TMMOB'nin konuya ilişkin düşüncelerini de sizlerle paylaşmak istedim: Kurultay başlığımız olan demokrasi, bugün dünyada ve ülkemizde en önemli tartışma başlıklarından biri haline gelmiştir. Orta Doğu ve Kuzey Afrika ülkelerinden Avrupa'ya ve ülkemizde yaşanan dönüşüme, yeniden yapılanmaya bakıldığında bu süreçlerin "demokrasiye geçiş" olarak tarif edildiğini, özellikle de ülkemizde yaşananlara bakıldığında, tırnak içinde büyük bir "demokrasi" bulutunun tepemizde durduğunu ve her yere bu ablukanın gölgesinin düştüğünü görmekteyiz.

Darbe, demokrasi, askeri vesayet, diktatörlük ve faşizm kavramları gündelik yaşamda geniş yer buluyor bugünlerde. Demokrasi ve demokrasi mücadelesi de gittikçe önem kazanıyor.

AKP eliyle yaratılmış olan yeni Türkiye'nin oluşum sürecinde önemli bir yeri bulunan demokrasi söylemi, bu sürecin emperyalizmin ve sermayenin yönelimleri doğrultusunda rahatça gelişmesi için bir araç olarak kullanılıyor. Bu süreç içerisinde, soğuk savaş döneminin özelliklerine

göre yapılandırılmış olan devletin, emperyalizmin yeni yönelimleri doğrultusunda dönüştürülmesi sağlanıyor. Füze kalkanı, Libya işgali ve Suriye'ye müdahale konusunda ABD'nin bir dediğini iki etmeyen AKP-Cemaat Koalisyonu, bu noktada önemli bir rol oynuyor ve demokratikleşmenin sağlandığı yönünde güçlü bir hegemonya oluşturarak siyasal alanı kontrolü altına alıyor. AKP'nin demokrasi havarisi rolünü oynadığı bu tiyatroya bazı "aydın ve demokratlar" da dahil olmuş, böylece toplumda ciddi bir kafa karışıklığı yaratılarak gelişen tepkiler yönetilmiştir. Emekçi sınıflar açısından baskı ve sömürü koşullarının perçinlendiği ve derinleştiği bu yapılanma süreci ciddi toplumsal tepkilerle karşılaşmadan sürdürülmüş ve AKP'nin oluşturduğu hegemonya bugün itibarıyla ne yazık ki kırılmamıştır.

TMMOB Demokrasi Kurultayı'nda Türkiye'nin, emperyalizmin Orta Doğu'daki yönelimleri açısından da "Piyasacılıkla bütünleşmiş demokratik İslamcı" bir model ülke haline getirilmesinin sağlandığı, tırnak içindeki "demokratikleşme" sürecinin gerçekte emekçi sınıflar açısından neye tekabül ettiğini ortaya koyacağız. Bu kurultayda AKP'nin demokrasi maskesini düşürecek, özgür ve demokratik bir Türkiye için önerilerimizi hep birlikte sıralayacağız.

Sevgili Arkadaşlar,

Sosyalizmin tartışıldığı bir dönemden, küresel kapitalizmin merkezinde meydana gelen krizle birlikte kapitalizmin kendisinin tartışıldığı bir döneme geçtik. Krizi aşmaya dönük olarak uygulanan politikalar kapitalizm ve demokrasi arasındaki sahte ilişkiyi de açığa çıkardı. İtalya ve Yunanistan'da AB, IMF ve Avrupa Merkez Bankası Troyka'sının seçimle gelmiş hükümetleri yerle bir ederek yönetimi teknokratlara devretmesi kapitalizmin demokrasi maskesinin düşmesine vesile oldu. Türkiye'de de AKP'nin demokrasi maskesinin düşmesini sağlayan örnekler çoğalmaya başladı. İnsanlarımızın diri diri yakıldığı Sivas katliamındaki insanlık suçunun geçtiğimiz gün zaman aşımından düşürüldüğü dava bu örneklerden biridir. Devlet, zaman aşımı kararıyla adeta insanlık suçunu işleyenleri korumaya almıştır. Uludere katliamından Hrant Dink davasına, Metin Lokumcu'nun katledilmesine, Hopa davasına, tutuklu bulunan öğrencilere, avu-

katlara, gazetecilere, seçilmiş yöneticilere kadar uzanan gelişmeler AKP'nin "demokratlığının" ne anlama geldiğini açıkça göstermeye devam etmektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP iktidarı kendinden önce başlayan altyapı ve üstyapı dönüşümlerinin bütünlüğünü sağlamıştır. Serbestleştirme-özelleştirme-yerelleştirme-yönetişim yaklaşımı her alanı sarmıştır. Kamusal üretim, kamu işletmeciliği ve kamusal hizmetler bitirilmiş, kamu idari yapısı ve personel rejimi liberal-otoriter bir doğrultuda değiştirilmiş, yerel yönetim alanlarının kaynak ve hizmetleri yerli-yabancı sermaye güçlerinin çıkarlarına açılmıştır. Üretim ve istihdam esnekleştirilmiştir. Sermaye lehine güvencesiz esnek çalışma biçimleri yaygınlaşmıştır. Sanayi üretimi ithal girdiye bağımlı fason üretime dönüştürülmüştür. Cari açık oranları katlanarak büyümüş, sıcak para hareketleri ekonomiyi esir almıştır. İşsizlik ve yoksulluk katlanarak artmıştır.

Kürt sorununun çözümsüzlüğü de yine tırnak içerisinde "demokrasi" kavramı etrafında sağlanmaktadır. "Demokratik açılım" adı altında şiddetin ve çatışmanın körüklendiği, askeri yöntemlerin benimsendiği, tutuklama ve operasyonların dışarıda kimse bırakmayacak şekilde sürdürüldüğü görülmektedir. Kendi önerdiği konularda "halk böyle düşünüyor" diyerek "çoğunluk demokrasisine" saygı gösterilmesi gerektiğini sıkça dile getiren AKP, ne hikmetse Kürt halkının ne düşündüğünü ve ne istediğini umursamamakta ve demokratlık maskesini kendi eliyle düşürmektedir. Kürt halkının ve seçilmiş meşru temsilcilerinin özlemlerini ve istemlerini görmeyenlere Türkiye demokrasi mücadelesi gerektiği yanıtı verecek, kardeşçe barış içinde bir arada yaşamı da eninde sonunda bu ülkede kuracaktır. AKP'nin siyasi organları haline getirilen yargı kurumları, milis gücü gibi faaliyet gösteren polis gücü, kurulan yeni statükonun, yani "ileri demokrasinin" korunması için adeta savaşmaktadır. Terörle Mücadele Yasası ve DGM'lerin yerini alan özel yetkili mahkemeler aracılığıyla tüm toplum "ileri demokrasi" tarafından teslim alınmıştır. AKP'ye muhalefet eden, hatta bu potansiyeli taşıyan tüm kesimlere karşı polis şiddeti, gözaltı ve tutuklamalarla gelişen baskı dalgasıyla bir korku imparatorluğu kurulmuştur. AKP'li olmak ya da tutuklu olmak arasındaki tercihte saklı olan "ileri demokrasi" elbette

seçme hakkı da sunmaktadır! Vaziyet aslında ya benden-sin ya bana karşısın durumundadır.

Burada belirtmeliyim ki; İslami, piyasacı despotizme doğru yönelimin üzerini örten "demokrasi" hamleleri o kadar ileri gitmiştir ki, AKP'ye biat etmiş olan yetmez ama evetçi liberal kesimler dahi bu durumdan rahatsızlık duymaya başlamışlardır. Onlara da geçmiş olsun diyoruz.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemiz siyasal, toplumsal ve ekonomik açıdan yeniden şekillendirilirken meslek alanlarımız üzerinde yaşanan dönüşümü "AKP Tahribatı Raporu" kitabımızda detaylı bir biçimde gözler önüne sermiştik. Ekonomiden enerjiye, çevreden eğitime, sağlıktan yargıya ve insan haklarına kadar nereye bakarsanız bakın AKP'nin demokrasi balonu patlamaktadır. AKP'nin demokrasi balonlarından biri de TMMOB'nin ele geçirilme ya da etkisizleştirilme çabalarının içinde patlamıştır.

Kasım 2011'de yayımladığımız "AKP'nin KHK'leri ve TMMOB" kitabında, KHK'lerle Türkiye'nin yeni dünya düzenine eklenip, emperyalizme bağımlı hale getirilmesi için kamu yönetiminin yeniden düzenlendiği hususunu tarihe not olarak düşmüştük. Özelleştirmeler ve piyasalaştırma yoluyla kamu yönetimini bir şirket yönetimine dönüştüren AKP iktidarı, ardı ardına Meclis'i bypass ederek KHK'ler çıkardı ve TMMOB'yi de bu arada kendi "demokratik" yöntemiyle tasfiye etmeye girişti. AKP'ileşmeyen bir kurum olan TMMOB elbette "ileri demokrasi" adına fethedilmesi gereken bir mevzidir. Şüphe duymuyoruz ki, AKP'nin dindar neslinin mimar ve mühendisleri demokratlıklarını ispatlamak için Devlet Denetleme Kurulu ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Müdürlüğü aracılığıyla bu görevi yerine getirmek için savaşacaklardır. Ancak bilinmelidir ki, ne AKP "ileri demokrasisi" ne de başka "demokrasiler" TMMOB'nin 12 Eylül faşizmine karşı ve sonrasında mevcut sömürü düzenine karşı verdiği mücadelenin içerisinde gelişmiş olan gerçek demokrasi anlayışıyla baş edemez. TMMOB kadrolarının inancı ve onların insan sevgisi bunun en büyük garantisidir.

Sevgili Arkadaşlar,

Yüzde 10 barajının ve Siyasi Partiler Yasası'nın hakim olduğu, seçilmiş vekillerin Meclis'e giremediği şekli

demokrasilerini kendileri dahi işletme ihtiyacı duymamaktadırlar. AKP'nin demokrasi anlayışı kendi demokrasilik oyunlarının kurallarına dahi tahammül edememektedir. Sermaye vesayetinin biçimin değiştirildiği yeni Türkiye'nin dönüşümü doğrultusunda altyapıda neoliberal politikalarla gerçekleşen değişime üstyapıda da eşlik edecek adımlar atılmaktadır. Toplum cemaat ağlarıyla kuşatan dinsel gericilik, devlet eliyle yeni bir nesil yaratmaya yönelmiştir. Dindar nesil yetiştirme stratejisi bu anlamda gündeme gelmiş ve yeni statükonun sürdürülmesini sağlayacak bir toplum yapısı, devlet eliyle faşizan bir yöntemle oluşturulmaya çalışılmaktadır.

4+4+4 zorunlu kesintili eğitim sistemiyle sermayenin iş gücü ihtiyacının karşılanması ve yeni sömürü düzenine rıza gösterecek olan dindar bir neslin yaratılması hedeflenmektedir. Eğitim sistemindeki değişim, Diyanet İşleri Başkanlığı'ndaki yönelim, öğrencilerimizi umreye götürme projesi, mele açılımı, Fatih projesi ve 4+4+4 sistemi toplumu dinci gericilik ekseninde biçimlendirecek olan dindar nesil stratejisiyle bütünlüklü ilerlemektedir. Süreç adeta soğuk suya konup altı yavaşça ısıtılan kurbağa hikayesindeki gibi ilerlemektedir. Toplumun içine konulduğu kap AKP'nin "kendine demokrasi" ateşiyle ısıtılmaktadır.

Evet, Sevgili Arkadaşlar,

Neoliberal politikalarla altyapıda gerçekleştirilen dönüşüm sürecinin üstyapıda tamamlanması yeni Anayasa ile sağlanacak, böylece "ileri demokrasi" AKP ideolojisi doğrultusunda tesis edilecektir. 12 Haziran 2011 seçimleri öncesinde açıkladığımız "TMMOB Seçim Bildirgesi"nde de söylediğimiz gibi "TMMOB, 12 Eylül düzeniyle gerçekten hesaplaşmayan, iktidarı kutsayan, sosyal hukuk

devletini reddeden veya işlevsiz kılan, temel hak ve özgürlüklere müdahalede yasama organı dahil hiçbir gücü yetkili görmeyen hiçbir anayasa değişikliğiyle uzlaşmayacak, böylesi değişikliklerin yandaşı olmayacaktır." Bundan sonraki anayasa tartışmalarında da TMMOB'nin tavrı nettir: Biz bu işte yokuz. TMMOB anayasa tartışmalarında AKP'nin arka bahçesi olmayacaktır.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP gericiliği, demokrasi söylemi etrafında geleceğimizi bugünle birlikte sermayenin sınırsız sömürüsüne ve bu düzene biat etmeye göre şekillendirmektedir. AKP-Cemaat Koalisyonunun 12 Eylül ile hesaplaşamayacağını, ancak ve ancak 12 Eylül'ü derinleştirebileceğini göstermemiz gerekmektedir. 12 Eylül faşist darbesiyle hesaplaşma adına kurulan ve aslında bir tiyatrodan ibaret olan 4 Nisan'daki mahkemeyi bir turnusol olarak gördüğümüz için bu anlamda önemsiyoruz. 12 Eylül'ün bir ürünü olan AKP'nin darbelerle hesaplaşarak demokratikleşmeyi sağlayacağı yönündeki yalan rüzgârının bozulması gerekmektedir. 12 Eylülcülerini, ancak biz yargılarız.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP'nin demokrasi balonları, yalanları, gözlemler mil çekildiği, kulakların sağır edildiği, konuşanın dilinin kesildiği bir ülkede bozulamaz. Bu yüzden, bu ülkede gören göze, duyan kulağa, daha da önemlisi konuşan ağızlara ihtiyaç var. Dolayısıyla bu ülkede TMMOB'ye, hem de daha güçlü ve daha örgütlü bir TMMOB'ye ihtiyaç var. TMMOB'nin de hepimize ihtiyacı var. İyi ki de TMMOB'nin bu ihtiyaçların yerine getirilmesinde inançlı kadroları var. Sizler varsınız. Hepinizin beynine ve yüreklerinize sağlıklar diliyorum."

TMMOB DEMOKRASİ KURULTAYI 2012 SONUÇ BİLDİRİSİ YAYIMLANDI

Ankara Kocatepe Kültür Merkezi'nde 17 Mart 2012 tarihinde gerçekleştirilen TMMOB Demokrasi Kurultayı sonuç bildirisi yayımlandı.

İlki Mayıs 1998'de toplanan TMMOB Demokrasi Kurultayı'nın ikincisi 17 Mart 2012 tarihinde Ankara'da başarıyla gerçekleştirilmiştir. TMMOB İKK'larının örgütlediği ve bağlı odaların şubelerinin etkinlik alanlarındaki üyelerinin, 20 kentte 2 bin 244 delegenin katılımıyla düzenlenen yerel kurultaylardan gelen temel başlıkların değerlendirildiği merkezi kurultaya yaklaşık 500 delege katılmıştır.

Demokrasi Kurultayı çalışmalarında dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu siyasi durum, demokrasi, insan hakları, kadın hakları, Kürt sorunu, ekonomi, çalışma yaşamı, işçi sağlığı ve iş güvenliği, bilim ve teknoloji, sanayi, maden, enerji, tarım, gıda, ulaşım, kentleşme, yerel yönetimler, eğitim, deprem ve yapı gibi konular demokrasiyle ilişkisi içinde geniş bir şekilde ele alınmış ve tartışılmıştır.

Kurultayda yapılan tartışmalardan hareketle aşağıdaki sonuç bildirisi TMMOB örgütleri ve kamuoyunun dikkatine sunulmaktadır.

Kurultay, mühendis ve mimarların bilimi ve tekniği halkın hizmetine sunabilecekleri, insanların sömürülmeden, eşit ve özgür yaşayacakları bir düzen hedefini vurgulamış, burjuva demokrasinin sınırlarının çalışanlar lehine genişletilmesini tartışmış, konuyu sınıflar arası ilişkiler temelinde ele almış ve sorunların çözümünde emek-sermaye çelişkisinin göz önünde bulundurulması zorunluluğunu anımsatmıştır.

TMMOB, demokrasiyi "halkın kendi siyasi, ekonomik, toplumsal ve kültürel sistemlerini belirlemek için iradesinin özgürce ifadesine, kendi yaşamlarının tüm yönlerine tam katılımına dayanan, temelinde insana saygı ve hukukun üstünlüğü olan bir yapı olduğu" şeklinde tanımlamakta ve sınıflar arası ilişkiler temelinde ele alınması gerekliliğini savunmaktadır. Demokrasi aynı zamanda, barış, düşünce, ifade, örgütlenme özgürlüğü vb. gibi temel ve güncel kavramlarla birlikte, yaratılan değerlerin bölüşümüyle ve bu bölüşümü belirleyen siyasi yapıyla iç içe bir kavramdır ve bağımsızlık ile insan haklarıyla bir bütündür.

Ülkemizde ve dünyada 1998 yılından bu yana demokrasi ve temel haklar açısından daha da geriye gidilmiş, yeni li-

beral politikaların uygulanmasıyla sermaye sınıflarının sınırsız tahakkümü pekişmiş, emekçi sınıfların kazanılmış hakları gasp edilmiş, emperyalizmin silahlı örgütü olan NATO'nun güdümünde uluslararası hukuk kuralları dahi ihlal edilmiştir.

Ülkemizde AKP-Cemaat Koalisyonu iktidarıyla daha da hızlanan

ve yaygınlaşan düzenleme ve uygulamalarla toplumun sindirilmesi için her türlü araç kullanılarak esnek istihdam koşulları genişletilmiş, işsizlik, sömürü ve yoksulluğu artırarak yandaş sermayenin yaratılması amacıyla rant ve talan ekonomisi uygulaması hızlanmış, emekçi sınıfların hak arama mücadelesi her türlü şiddet ve tutuklamalarla ve yargının da kontrol altına alınmasıyla, demokratik örgütlenme girişimleri engellenmiştir.

12 Eylül faşizmi sonrasında başlayıp günümüzde artarak sürmekte olan sınıfsal, toplumsal, kitlesel örgütlenmeler ve etkinlik alanları daraltılması çabasının doğal sonucu olarak; siyasi örgütlenmeler ve meslek örgütlerinin işlevsizleştirilmesi ve faaliyetlerinin engellenmesi amaçlı düzenlemelerle toplumsal muhalefetin susturulması hedeflenmektedir. Yasama, yürütme ve yargı erklerinin tek elde toplanarak halkın yaşamıyla ilgili yasalar antidemokratik bir içerikle belirlenmektedir. 1980 sonrası gerçekleşen neoliberal dönüşümle başlayan taşeronlaştırma ve özelleştirmeler ile eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, altyapı, tarım alanları, ormanlar, sular, kentsel alanlar, yerel hizmetler, haberleşme, ulaştırma, enerji, madenler ve

mühendislik hizmetleri dahil hemen her alan uluslararası sermayeyle bütünleşmiş yandaş sermayenin egemenliğindeki piyasa işleyişine ve talana açılmıştır. Son olarak genel sağlık sigortasıyla yoksul ve dar gelirli halkın sağlık hakkı elinden alınmış, sağlık alanı tamamen güvencesizleştirilmiş ve piyasa koşullarına terk edilmiştir.

Ülkemiz emperyalist güçlerin açık bir sömürü alanı haline gelmiştir. AKP-Cemaat Koalisyonu gericiliği/faşizmi bu zincir içindeki politikalarla kalkınma planlamasına son vermiş, sermaye vesayeti/egemenliği düzenini pekiştirici ve zor yöntemleriyle koruyan bir işlev üstlenmiştir.

Türkiye, AKP İktidarı süresince, davalar ve iddianameler yoluyla siyasi bir dönüşüme uğratılmıştır. Son yıllarda ülke gündemini meşgul eden tüm davalar, hukuksal zemini olmayan siyasi davalar. Mahkemeler eliyle yürütülen bu siyasi dönüşüm çerçevesinde, 12 Eylül'den beri en yoğun gözaltı ve tutuklama kampanyası son birkaç yıl içinde gerçekleştirilmiştir. Seçilmiş vekiller, belediye başkanları, gazeteciler, yazarlar, aydınlar, öğretim görevlileri, öğrenciler, iktidara muhalif olan, içlerinde meslektaşlarımızın da olduğu binlerce kişi tutuklanmıştır.

Bugün itibarıyla sisteme muhalif binlerce öğrenci, yüzlerce basın mensubu, 6000'in üstünde KCK tutuklusunu ülkenin içinde bulunduğu antidemokratik ortamın en net resmidir.

Uludere (Roboski) katliamı Kürt sorunundaki şiddet ve tasfiyeye dayalı "çözüm" yaklaşımının son örneği olmuştur. Cezaevlerindeki koşullar insanlık dışıdır. Hrant Dink davasında "örgüt yok" kararı alınması ve Sivas katliamı davasının zamanaşımı gerekçesiyle düşürülmesi iktidarın hukuku siyasallaştırarak her alanda örgütlendiğinin açık delili olarak görülmelidir.

AKP İktidarının basın, spor, kadın, aile, gençlik, din eğitimi ve çocuklara ilişkin operasyon ve politikaları toplumsal alanların ekonomik çıkar, sömürü ve siyasi-dinsel gericilikle nasıl kuşatıldığını açık bir şekilde göstermektedir. Son 7 yılda işlenen kadın cinayetlerinin yüzde 1400 artmış olması, her gün 5 kadının öldürülmesi, aile içi şiddetin artması, taciz ve tecavüz olaylarının erişmiş olduğu düzey bir tesadüf değil, kadını sosyal yaşamdan soyutlamaya yönelik politikaların somut sonucu olarak değerlendirilmelidir. Son olarak gündeme gelen 4+4+4 eğitim yasa tasarısıyla biat eden, dindar ve kindar nesiller yetiştirilmesi

projesinin altında, kadınların sosyal ve ekonomik yaşamdan soyutlanmasının yanı sıra çocuk emeğinin sömürsü, kız çocuklarının eğitim hakkının engellenmesi, çocuk gelirlerin meşrulaştırılması amaçlanmaktadır.

Kitlelerin depolitizasyonunu ve örgütsüzleştirilmesini siyasi zor ve dinsel kültürle tahkim eden AKP, yoksullaşma süreçleri içinde bunalan yığınları yeni toplumsal örgütlenmeler, cemaatçi vb. yapılara bağımlılıklara yönlendirmektedir.

Türkiye'nin en temel sorunlarının başında gelen Kürt sorununun demokratik ve barışçıl yöntemlerle çözülmesi için; ana dilde eğitimin önündeki engellerin ortadan kaldırıldığı ve ana dilde eğitimin özendirildiği, siyasi genel affın ilan edildiği, seçim barajının kaldırıldığı, vatandaşlığın ırk üzerinden tanımlanmadığı, çatışma ortamının ortadan kalktığı, yerinden yönetimin öne çıkarıldığı, özgürlüğü, barışı, emeği, eşitliği ve halkların kardeşliğini temel alan demokratik ve laik bir düzene olan ihtiyaç her geçen gün artmaktadır.

Türkiye gericiliğinin ve faşizmin egemenliği altındadır.

Birliğimize yönelik DDK raporuyla başlayan süreç, KHK'lerle devam etmekte, TMMOB'nin bağımsız, özerk, kamu yararı gözetilen yapısı dağıtılmak istenmektedir. Bu saldırının temel nedeni kamu yararı ve kamusal malların talanının önünde kalan son direnç noktaları arasında tarihsel görevini yapmakta olan TMMOB'nin ortadan kaldırılmasıdır. Böylece uluslararası talanla elde edilen rantların artırılması karşısındaki muhalefet susturulmuş olacaktır.

Bugünkü durum, demokrasinin emperyalizm ve sermaye sınıfları ile onların siyasi iktidarlarının sınırsız, kural dışı ve vahşi tahakkümüne dönüşmesini yansıtmaktadır. Bağımsızlık ile demokrasi ilişkisi bu noktada önem kazanmaktadır. Emperyalizmin sömürü ve yayılma politikaları ile yerli iş birlikçilerinin sermaye birikimi ve iç egemenlik politikaları arasında sağlanan uyum, aynı zamanda iç ve dış politika bağlarını da oluşturmaktadır.

Demokrasi Kurultayı mühendis, mimar ve şehir plancılarının emekçi halkımızla, emek ve demokrasi güçleriyle birlikte, üreten, hakça paylaşan, eşit ve özgür bir ülke için mücadelesini sürdürme kararlılığını kamuoyuyla paylaşır.

TMMOB DEMOKRASİ KURULTAYI

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla bir basın açıklaması yaptı.

Bu yıl, kadın haklarının kazanılmasında verilen mücadelenin simgeleştiği 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" ilan edilmesinin 102. yılında;

Tarihsel süreçte kapitalizmin, kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiyüzlü ilişkinin neoliberal politikalarla ülkemize yansımalarının, İslami referanslarla da güçlendirilerek, "kadını örtünmeye, toplumsal yaşamda ikinci sınıf vatandaş olmaya, eve kapanmaya zorlayan yaşam modeli" olarak dayatıldığı bir dönemde, kadının var oluş mücadelesi tarihsel bir anlam kazanmaktadır.

Bir önceki 8 Mart'ın üzerinden geçen bir yıl içinde Anayasa'daki "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir" ifadesinde hiçbir değişiklik yapılmamasına karşın aile yaşamı, çalışma hayatı ve yaşamın tüm alanlarında kadının konumunun geriletildiği birçok uygulama hayata geçirildi.

Son on yıldır cemaat ve tarikat hegemonyasının giderek güçlendiği Türkiye'de kadın-erkek ilişkilerinde imam nikâhı, kumalık gibi kadını ikinci sınıf vatandaş kılan uygulamalar topluma bir model olarak dayatılmış, ahlak ve namus kavramının kadın üzerinden algılanması, ahlak kurallarının kadın üzerinden oluşturulması, "Kadın tecavüz edenle evlenirse davalar düşer, iş yükü azalır" ifadesiyle, yapısı AKP tarafından değiştirilen Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun raporunda somutlaşmıştır.

Kadının birey olarak tanımlanmasına son veren bir düzenlemeyle Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığının yerine "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı" kurularak, "kadın" aile ve namus ile kurumsal olarak da özdeşleştirilmiştir. En yakınındaki erkek tarafından kadın üzerinde kurulan "mülkiyet" ilişkisinin ağır bedelini, 2011 yılında eşleri, babaları, kardeşleri, kuzenleri ve erkek arkadaşları tarafından öldürülen binin üzerinde kadın ödemiştir.

Bugünkü siyasi iktidar, kadına yönelik şiddet yasası yerine "Ailenin Korunması Kanunu"nu çıkararak kadın üzerinde kurulan "mülkiyet" ilişkisini onaylanmıştır. Kadın erkek eşitliğinin sağlanması için kurulması istenen komisyonu,

"Fırsat Eşitliği! Komisyonu"na çevirmiştir.

Meslek seçiminde ve mesleğe hazırlıkta belirleyici olan cinsiyetçi iş bölümü ve toplumsal kabullerin değişimi için, eğitim süreçlerinde cinsiyet ayrımcılığının ortadan kaldırılmasına yönelik eğitimin her aşamasında kullanılan cinsiyetçi dil ve bakışın değiştirilmesi gerekirken kadına yönelik çağ dışı gerici yaklaşımın son örneği de eğitimde 4+4+4 formülüyle ortaya atılmıştır.

Çağ dışı, gerici ve yobaz düşüncenin ifadesi olan "din-dar gençlik yaratma" söylemi 4+4+4 formülüyle eğitim sisteminde vücut bulmuştur. Okula başlama yaşı bir yaş düşürülerek ilköğretimin 5-13 yaş aralığına inmesiyle birlikte dini kurallara göre ergenlik/mükellefiyet çağına giren kız çocuklarının "yatılı okul", "karma eğitim" ve "türban yasağına" takılmalarını kısmen engelleyecek "ergenlik avarı" yapılmaya çalışılmaktadır.

Aile içi ilişkilerden başlayarak toplumsal hayat içerisinde her düzeyde yaşanmaya devam eden cinsiyet ayrımcılığını giderek derinleştiren, kadını toplumsal yaşamın dışına iten her türlü düşünce ve yapı, artan gerici politikalarla birlikte ülkenin her noktasına yayılarak, yaşamımızı her geçen gün daha fazla kuşatmaktadır.

Bilinçli olarak sürdürülen bütün bu gerici, yobaz, çağ dışı politikalar sonucu toplumun hemen her katmanında her yaş, meslek ve statüden erkeklerin hemen her yaş, meslek ve statüden kadınlara uyguladığı fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik ve duygusal şiddet olağanlaştırılmıştır.

Kadınları kuşatan ve sorunlarını ağırlaştıran bu koşulları ortadan kaldırmak için güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan kadın mücadelesi her zamankinden daha da önemlidir.

Aralık 2011'de topladığımız TMMOB 2. Kadın Kurultayı'nın sonuç bildirgesinde de vurguladığımız gibi;

Kadına yönelik ayrımcılık, sömürü ve şiddet; eşitsizliğin, sınırsız tüketimin, sömürünün, yoksulluğun sistemleştirildiği kapitalizmin doğal sonuçlarından sadece birisidir. Kapitalizme hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı sorunu çözülmeyen demokratik bir toplum yaratılması mümkün değildir.

Bu nedenle, kadınların toplumsal yaşamın her alanında var olmasına bugün her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır.

Kadın ve erkeğin eşit bir şekilde, yan yana yaşamın her alanını paylaşmasına ve omuz omuza mücadele etmesine daha fazla ihtiyaç duyduğumuz bugünlerde,

"Dünya Kadınlar Günü" kutlu olsun!

Bu gün, kadınlığını, onuru, şefkati ve emeğiyle yüceltmiş; yoz inançların, düşüncelerin ve hoyrat ellerin altında yaşama direnmiş ve direnmekte olan kadınlarımızın günüdür.

Bu gün, küflü bilinçlerin hapsedemeyeceği ve toza bulan-

mış zihinlerin düşleyemeyeceği, kadın doğmuş olmanın meziyet sayıldığı bir yaşam sevincini simgeler.

Bu gün, umutların yeniden yeniden yeşerdiği bir bahardır!

Bu gün, kadını görmezden gelen, hiçleştiren, eve hapseden, kadın bedenini namusun, iffetin ve ahlakın simgesi haline getiren her tür gerici, çağ dışı ve yobaz ideolojiye, zihniyete ve geleneklere karşı duruşun bir anıdır.

Bu gün, hükümetin kadına dönük ilkel tutumunu somutlaştırdığı, kadının toplum yaşamı ve istihdam dışında bırakıldığı çağ dışı politika ve uygulamalara karşı çıkma zamanıdır.

Bu gün taciz, tecavüz, şiddet ve cinayeti kadınların "kaderi" haline getiren, adeta katliama dönüşen erkek egemen anlayışa "dur" deme günüdür.

Bu gün, bir kez daha, mühendis, mimar, şehir plancısı kadınların, toplumun her kesiminde her yaş ve sınıftan emeğini veren ve alın terini akıtan kadınların sesi olduğu gündür.

Bu gün yaşamın her alanında olan; üreten, geliştiren, büyüten kadınların birlik, mücadele, dayanışma günüdür.

Dünya Kadınlar Günü Kutlu Olsun!

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

KADINLAR 8 MART'TA ALANLARDAYDI...

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde kadınlar, alanlarda taleplerini dile getirdi. Attıkları sloganlarla "eşit ve özgür dünya" vurgusu yapan kadınlar, taşıdıkları döviz ve pankartlarla renkli görüntüler sergilediler.

Ankara'da Kolej kavşağında toplanan binlerce kadın, "Susmayacaklar, kadınlar susmayacaklar", "Yaşasın kadın dayanışması", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "Bağır herkes duysun kadınlar özgür olsun", "İnadına isyan, inadına özgürlük" ve "Devlet tecavüzü aklama" sloganlarıyla Ziya Gökalp Caddesi üzerinden Kızılay'a yürüdü. TMMOB üyesi kadınların da katıldığı eylemde, 8 Mart Kadın Platformu adına ortak bir basın açıklaması yapıldı.

İŞÇİLER ÖLÜYOR, ÇALIŞMA BAKANLIĞI SEYREDİYOR!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, İstanbul Esenyurt'ta bir inşaat şantiyesinde meydana gelen ve 11 işçinin ölümüne yol açan yangın üzerine, 12 Mart 2012 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Elbistan'da geçen yıl iş kazasında hayatını kaybeden 10 işçi halen toprak altında, geçtiğimiz günlerde Adana'da hayatını kaybeden 10 işçiden 6'sının ölüsüne bile ulaşamadı. Dün İstanbul Esenyurt'ta bir inşaatın şantiyesinde bu çağda çadırlarda kalmak zorunda bırakılan 11 işçi, çıkan yangında hayatını kaybetti. Her gün ülkenin bir yerinde, işçi cenazeleri toprağa veriliyor.

Hiçbir ülkede insanların, işçilerin canı bu kadar önemsiz değildir. Ülkemizde işçiler iş kazaları sonucu onar onar hayatını kaybediyor, işçilerin sağlığının korunmasında en büyük yükümlülüğün üzerinde olduğu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ise sadece seyrediyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı SGK da sadece istatistik yayımlıyor. SGK istatistiklerine göre 2008'de 865 olan iş kazaları sonucu ölüm, 2010 yılında 1434'e ulaştı. Eğer SGK 2011 ve 2012 yılı istatistiklerini açıklayabilirse bu yıllarda ölüm sayısının çok daha arttığını göreceğiz.

Çalışma Bakanlığı bu süreci seyrediyor, ölümler olduğunda ise "İş Sağlığı Güvenliği Yasa Tasarısı"nı TBMM'ye getireceğini söylüyor. Son olarak 5 Mart tarihinde yasa tasarısının TBMM'ye getirileceği söylendi, aradan bir hafta geçti, ne taslak var, ne yasa var ne de düzenleme. Dün 11 işçi hayatını kaybetti, bugün yine demeçler verilecek ve belki yine yasa taslağından söz edilecek, ancak birkaç gün sonra her şey unutulacak.

İnsan hayatı sadece istatistik değildir, insan hayatından değerli herhangi bir şey yoktur. Elbette işçilerin sağlığının korunması görevi işverenlere aittir; ama bu konuda düzenleme ve denetim yapma, ceza uygulama, gerektiğinde iş yerini kapatma yükümlülüğü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına aittir. Bakanlık bu konudaki görevlerini yerine getirmeyip, bu alanda her türlü görevi üstlenmeye hazır TMMOB ve TTB'yi saf dışı etmenin peşindedir.

Bakanlık gerekli düzenlemeleri, denetlemeleri yapmadığı için, uygunsuzluklar konusunda cezai işlem uygulamadığı için ölümlerin sorumlusudur. Medeni bir ülkede sorum-

lular koltuğa yapışmaz, hesap verir. Ancak, döneminde ölümlerin hızla arttığı daha önceki bakan şimdi Milli Eğitim Bakanı olarak yaşayan ölümler yaratmanın peşinde koşarken, yeni bakan da işçi ölümlerini seyrediyor.

Ölümlerin durması için;

- ▶ Bakanlık, işçilerin sağlığının korunmasında en büyük yükümlülüğün kendisinde olduğunun farkına varmalı,
- ▶ Yasa çıkaracağız, yönetmelik çıkaracağız diye her gün birbirini tutmayan açıklamalardan vazgeçilmeli,
- ▶ Acilen, işçi sendikaları, kamu çalışanları sendikaları, TMMOB, TTB ile bir araya gelerek gerekli düzenlemelere karar verilmeli, örgütlere karşı düşmanca tavırdan vazgeçilmeli, önerileri önemsenmeli,
- ▶ İşçi sağlığı ve güvenliğinin sağlanması bir kâr alanı olarak değil, kamu hizmeti olarak görülmeli, düzenlemeler bu çerçevede yapılmalı,
- ▶ İş yeri denetimleri artırılmalı,
- ▶ İşçi sağlığı ve güvenliğine yönelik cezalar artırılmalıdır.

Yeter Artık! İş kazası haberleri duymak istemiyoruz.

Yeter Artık! İşçi ölümlerini seyreden bakanlık istemiyoruz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

DARBECİLERDEN HESABI EMEKÇİLER SORACAK!

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB 12 Mart 1971 darbesinin 41. yıldönümü dolayısıyla 12 Mart 2012 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Bugün 12 Mart 1971 darbesinin 41. yılındayız. 70'li yıllar tüm dünyada toplumsal/ulusal kurtuluş hareketlerinin ve 68 gençlik hareketinin de etkisiyle işçilerin, emekçilerin mücadelesini yükselttiği bir dönem ifade etmektedir.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de tüm kesimlerin demokrasi mücadelesini yükselttiği bu dönem başta ABD olmak üzere emperyalist ülkeleri tedirgin etmiştir. Dünya ezilen halklarının demokrasi ve özgürlük taleplerinin önüne geçmek isteyen emperyalistler, kanlı tezgâhlarında rol alacak yerli iş birlikçileri bulmakta zorlanmamıştır. Bugün 41. yılına girdiğimiz 12 Mart Faşist Darbesi, planlamasını emperyalistlerin yaptığı, yerli iş birlikçilerin hayata geçirdiği kanlı tezgâhların en önemlilerinden birisidir.

Darbeyi gerçekleştirenler de bu amacı gizlememiştir. Bizzat darbenin generali Memduh Tağmaç'ın "Toplumsal uyanış ekonomik gelişmeyi aştı" sözleriyle, toplumsal uyanışın tırpanlanması için emekçi halka karşı başlatılan 'Balyoz Harekâtı' darbenin kimlere ve hangi taleplere yönelik yapıldığını net bir biçimde ortaya koymaktadır.

Sonuçta 12 Mart 1971 Askeri Darbesi'yle demokrasi isteyen toplumun tüm dinamik kesimleri baskı altına alınmış, işçiler, emekçiler, devrimciler, aydınlar, üniversite gençliği işkenceden geçirilmiş, cezaevlerine doldurulmuştur. 12 Mart Darbesi'yle ilk adımları atılan askeri faşist sistem 12 Eylül Askeri Darbesi'yle kurumsallaştırılmıştır. Ancak aradan geçen 41 yıla rağmen 12 Mart darbecileri hakkında ne bir soruşturma açılmış ne de darbenin arkasındaki gerçek güçler açığa çıkarılmıştır. Bundan cesaret alan darbeciler 12 Mart sonrası ülkemizde yeniden yükselen antiemperyalist ve devrimci uyanışa müdahale edip, topluma yeni bir biçim verecek "koşulları yaratarak" 12 Eylül Faşist Darbesi'ni gerçekleştirmiştir.

12 Mart'ta olduğu gibi 12 Eylül'ün nedenleri de sonuçlarına bakılarak kolayca anlaşılabilir. 12 Eylül'ün ardından dönemin TİSK Başkanı Halit Narin "Şimdi gülme sırası

bizde!" derken, kuşkusuz sermaye açısından askeri faşist darbenin mahiyetini özetliyordu.

12 Eylül, ülkemizde, ekonomik bunalım ve faşist saldırılar karşısında gelişen devrimci-ilerici muhalefeti ve Kürtlerin özgürlük talebini bastırmak için gündeme geldi. 12 Eylül Darbesi, ekonomik bunalımın 24 Ocak Kararları olarak bilinen IMF'nin sömürü politikalarının uygulanması ve Türkiye'nin ABD ekseninin dışına çıkabilme ihtimalinin bertaraf edilmesi için gündeme getirildi.

Bunun için 12 Eylül'de öncelikle kısmi hak ve özgürlüklerin bulunduğu 61 Anayasası ortadan kaldırıldı, sendikalar kapatıldı, emekçilerin örgütleri dağıtıldı, toplu sözleşme ve grev hakkı yasaklanarak azgın sömürü politikaları uygulanmaya başlandı. Halkın büyük çoğunluğu işkenceden geçirildi, tutuklandı; devrimciler, sosyalistler, yurtseverler, demokratlar, aydınlar için işkence masaları ve idam sehpaları kuruldu. Yükselen halk hareketinden korkan darbeciler yaşlarını büyüttükleri gençleri dahi idam etmekten geri durmadı. İnsanlıktan çıkmış caniler Mamak, Metris ve Diyarbakır başta olmak üzere tüm cezaevlerinde insanlık onurunu yok eden ve kişisizleştirmeyi dayatan aşağılık işkenceler yaptılar.

Darbeyle birlikte ülkenin ilerici-demokrat-devrimci potansiyeli bastırılırken, bunun yerine ABD'nin "Yeşil Kuşak" projesi ile Türk-İslam sentezi bir devlet ideolojisi haline getirildi. Bu dönemde cemaat ve tarikatların gelişiminin önü devlet eliyle ve olanaklarıyla açıldı. Kenan

Evren gittiği yerlerde ayetler okurken, Fettullah Gülen de onu “cennetlik” ilan ediyordu.

Darbenin ekonomik programını uygulayan kişi ise darbenin gizli kurmaylarından MESS Eski Başkanı Turgut Özal'dı. Turgut Özal, 24 Ocak Kararları olarak bilinen ekonomi programını uygulayarak, piyasacılığın temellerini attı. Özal ile birlikte, kapitalist küreselleşmeye eklemelenme doğrultusundaki adımlarla ilk özelleştirmeler hayata geçirilmeye başlandı.

Özetle, 12 Eylül Darbesi'yle Türkiye'de ABD emperyalizmine bağımlılık içerisinde yeni bir sömürü düzeninin kurulmasına ilk adım atıldı. Bugün yaşanan gelişmelerin temeli de 12 Eylül'e dayanmaktadır.

30 yıldır, 12 Eylül'ün hukuku ve kurumlarıyla yönetilen ülkemizde bütün iktidarlar bu düzeni derinleştirmiştir. Özelleştirmelerle kamu işletmelerinin satılması, kamusal hizmetlerin özelleştirilmesi, emekçilerin haklarının her geçen gün geriletilmesi ve toplumun dinci, gerici ve ırkçı kuşatması altına alınmasına yönelik gelişmelerin önünü 12 Eylül Darbesi açmıştır.

Bugün, 12 Eylül'e ilişkin yapılan tartışmalarda neredeyse kimse bundan söz etmiyor. Darbenin bütün kurumlarına ve yasal düzenlemelerine dayanarak ve 12 Eylül'ün “Türk-İslam Sentezci” gerici-faşist akımları güçlendirerek yaratılan toplumsal iklimin sonucu olarak iktidar olan AKP, bugün darbeye hesaplaşma iddialarıyla ortaya çıkmaktadır. Darbenin ürünü olanların darbeden hesap sorması elbette beklenemez. Bugün AKP, sözde darbelerle hesaplaşma adı altında kendi hegemonyasını güçlendirmeye çalışmakta, aynı zamanda kendisinin de tarihi olan gerici-faşist sağ akımların tarihsel sorumluluklarının üzerini örterek tarihi çarpıtmaya çalışmaktadır.

Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya ile ilgili oluşturulan iddianame tam da bu bakış açısıyla yazılmıştır. İddianameyle devrimciler bir kez daha sanık sandalyesine oturmakta, 12 Eylül zihniyeti aklanmaktadır. O dönemdeki kontr-gerilla ve sivil faşistlerin saldırılarıyla gerçekleşen bütün saldırı ve katliamlar için adeta halkın can güvenliği için direnenler sorumlu tutulmaktadır.

CIA İstasyon Şefi Paul Henze'nin “Bizim oğlanlar bashedi!” dediği 12 Eylül Darbesi'nin arkasındaki ABD rolü

ve sermayenin yönelimi tartışılmadan darbeyi anlamak da onunla hesaplaşmak da mümkün değildir. Bugün, iki darbeci generalin yargılanması üzerinden yaratılan hesaplaşmanın hiçbir gerçekliği bulunmamaktadır. Kuşkusuz, darbeci generallerin yargılanması olumludur, bununla da sınırlı kalmadan bütün işkenceciler ve darbeciler yargılanmalıdır. Ancak, 12 Eylül'ün kurumları ve zihniyetleri bugünkü iktidar eliyle sürdürülürken kimse darbeye hesaplaşıldığına bizi inandıramaz.

- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, emperyalizmle olan bağımlılıkla hesaplaşmaktır!
- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, emekçilerin haklarına yönelik saldırılarla hesaplaşmaktır!
- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, halkların kültür ve kimliklerini yok sayan tekçi, ırkçı, şoven anlayışla hesaplaşmaktır!
- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, zorunlu din dersleriyle, toplumun gericiliğinin kuşatması altına alınmasıyla hesaplaşmaktır!
- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, işsizlikle, güvencesiz çalışma ve sendikal haklara saldırılarla hesaplaşmaktır!
- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, onun ürünü olan AKP iktidarıyla hesaplaşmaktır!
- ▶▶ Darbelerle hesaplaşmak, bugünkü kapitalist sömürü ve baskı düzeniyle hesaplaşmaktır!

Dün, 12 Eylül'ün kapattığı emekçilerin güvencesi olan sendikalar bugün AKP tarafından yasalarla ‘fiilen kapatılmaya’ çalışılmakta; her gün yapılan operasyonlarla tıpkı 12 Eylül'deki gibi Türkiye bir açık hava hapishanesine dönüştürülmekte; 12 Eylül'de kitaplar yakılırken, bugün basılmamış kitaplar suç sayılırken darbelerle hesaplaşmaktan söz etmek büyük bir kandırmacıdır.

Eşit, özgür, kardeşçe ve bağımsız bir Türkiye kurma mücadelesinde sömürü düzeniyle hesaplaşarak darbelerle de gerçek bir hesaplaşmayı emekçiler mutlaka yapacaktır.

Biz emek ve meslek örgütleri 12 Eylül'ün toplumsal düzeniyle ve bu düzenin bugünkü sürdürücüleriyle mücadelede kararlılıkla devam edeceğiz.

DİSK - KESK - TMMOB - TTB

“ULUSAL İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ STRATEJİ ÇALIŞTAYI” HANGİ STRATEJİYİ PLANLIYOR?

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından 23-24 Mart 2012 tarihlerinde Abant'ta düzenlenen “II. İş Sağlığı ve Güvenliği Strateji Çalıştayı” hakkında 28 Mart 2012 tarihinde ortak bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının “hangi stratejiyi planladığı” soruldu.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından 23-24 Mart 2012 tarihlerinde Bolu/Abant'ta “II. İş Sağlığı ve Güvenliği Strateji Çalıştayı” düzenlendi.

Öncelikle Çalıştayı düzenlenmesinin hemen öncesinde Türkiye'deki duruma bakmakta yarar var.

11 Mart 2012 günü, İstanbul/Esenyurt'ta bir AVM inşaatının şantiyesinde işçilerin yatakhane olarak kullandıkları üç çadırdaki yangın çıkması ve 11 işçinin yanarak hayatını kaybetmesi tıpkı Tuzla tersanelerinde yaşanan ölümlü iş kazalarında olduğu gibi ülkemizde yeniden işçi sağlığı ve iş güvenliği uygulamalarının tartışılmasını tetikledi.

Ne yazık ki işçilerimiz gencecik yaşlarında (bir zamanların Çalışma Bakanı Ömer Dinçer'in Zonguldak'ta madende yine yanarak ölen işçilerimiz için söylediği gibi) “güzel ölmediler!”

Çok acı; ama yanarak öldüler.

Üstelik kazanın olduğu bu iş yerinin, yangın öncesi/yakın zamanda iş teftiş müfettişleri tarafından denetlenmiş olması ve bu denetimde çalışma onayının olması, çalışmanın devam etmesi, işçi sağlığı ve güvenliği Bakanlık denetimlerini de bir kez daha tartışılır hale getirdi.

Yangın sonrası müfettişler Esenyurt'ta 11 işçinin yaşamını yitirdiği AVM inşaatındaki yangının nedenlerini araştırdı ve 27 Mart 2012'de basına yansıdığı kadarıyla bu kez de şunları buldu: Çadırlarda ne acil çıkışı ne de yangın söndürme aracı var, elektrik tesisatı kurulumu yanlış, iskeleler standart dışı, emniyet kemerleri yetersiz!

Biz ekleyelim: Yaşamını kaybeden işçilerimizin kayıt dışı ve sigortasız çalışıyor olması, sigorta başvurularının

ölümlerinden sonra yapılması, ülkemiz emek ortamında yaşanan güvencesizliği, taşeron ve esnek çalışma koşullarının sonuçlarını hepimize bir kez daha hatırlattı.

Kaza sonrası Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının yapmış olduğu açıklamalar, sorumluluğu üzerinden atmaya dönük bir savunma biçimidir. Her seferinde daha acısı yaşanan ölümlü iş kazalarının nedeni, Başbakanlıkta bekleyen ve bazı Bakanların uzun süre imzalamamakta direndiği “İSİG Yasası'nın” bir türlü yasalaşmamış olması olarak gösterildi. Oysa yaşananların öğrettiği bir gerçek vardı; ölümlerin asıl nedeni “yasa eksikliği” değildir, devlet-piyasa-işveren üçlüsünün denetim istememeleridir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği bu üçlüye göre maliyet nedeni- dir, bu nedenle de tasarımı halindeki yasa “İSİG” hizmetini piyasalaştırmaktadır.

Ülkemizde işçiler, iş kazaları sonucu onar onar hayatını kaybederken, işçilerin sağlığının korunmasında en büyük yükümlülüğü taşıyan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ise sadece seyrediyordu. Seyretmekle kalmayıp bu konuda asıl samimi çabayı gösteren kurumlarımızı suçlayarak sorumluları gizlemekte ve sürecin günahını bizlere yüklemekte beis görmemektedir.

Bakanlığın bu yaklaşımı, geniş halk kitlelerinin kafasını karıştırarak neyin doğru, haklı, meşru ve hukuka uygun olduğu konusunda gerçeğe ulaşmasını olanaksız kılmaktadır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tüm insanları ve zamanları kapsayan evrensel haklar ve talepler arasındaki yerini almasına karşın, yaratılan kuru gürültü içinde işçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerini asıl bağlarından kopararak rant bekleyenlerin insafına terk edilmektedir. Devlet, asli görevi olan denetim yetkisini piyasaya devrederek sahnedan çekilmektedir.

İşçilerin sağlığının korunması ve geliştirilmesi görevi işveren sorumluluğunda denilerek düzenleme, denetim, ceza uygulama yükümlülüğünün Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında olduğu gerçeği gözden kaçırılmaya çalışılıyordu. Güvencesiz, tedbirsiz çalışmanın, taşeron sisteminin, örgütlenme düşmanlığının temelini oluşturan hukuksal zemini hazırlayan iktidar politikaları bizzat Başbakan tarafından yapılan açıklamalarla sadece “vahşi ve ilkel çalışma koşullarını” oluşturan “duyarsız işverenlere” bağlanıyordu.

Ancak bir kez daha görüldü ki işçi sağlığı ve güvenliği hizmetleri piyasaya açıldıkça, eğitimler ve hizmetler kurulan ticari şirketlere kazanç olarak döndükçe iş kazalarımız ve ölümlerimiz maalesef azalmadı ve üzülmeye gördük ki artarak devam etti. İstanbul Davutpaşa ve Tuzla'da, Bursa Kemalpaşa ve Dursunbey'de, Ankara OSTİM'de, İstanbul'da bir servis aracında (8 kadın işçi), Zonguldak'ta, Maraş Elbistan'da, Adana'da bir barajda yaşanan toplu “iş cinayetleri”ne İstanbul'da bir inşaatın şantiyesinde çıkan yangın sonucu çadırlarda kalan 11 işçinin ölümü de eklendi.

SGK istatistiklerine göre, iş kazaları sonucu ölümler 2008 yılında 865 iken 2010 yılında 1434'e ulaştı. Bu veri iki yılda “iş kazası” sonucu ölen işçi sayısının yüzde 67 oranında arttığını gösteriyor. Henüz 2011 yılı istatistikleri açıklanmadı, ancak yaşanan ölümler gösteriyor ki iş kazaları, belki doğru tanımıyla iş cinayetleri artışı maalesef sürüyor. Ne yazık ki “piyasa hizmetleri” iddia edildiği gibi ne işçi sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin niteliğini arttırdı ne de yaşanan ölümleri azalttı. Sadece yeni kazanç kapıları açıldı.

İşte bu gelişmeleri, ölümleri takiben Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından 23-24 Mart 2012 tarihlerinde Bolu/Abant'ta “II. İş Sağlığı ve Güvenliği Strateji Çalıştayı” düzenlendi.

Birçok bakanlık temsilcisi, işveren örgütleri, değişik akademisyenlerin yanı sıra bu alanda çalışma yürüten, hizmet sunan, söyleyecek sözü olan TTB, TMMOB, DİSK ve KESK de bu toplantıya davet edildi. Katılım sağladık.

Emekçilerin ölümlerinde gösterilen “kadercilik” tutumları nedeniyle bir sonuca ulaşamayacak bu çalışmalardan “uzak durma” hakkımızı kullanmadık. Ülkemize, çalışanlarımızın sağlığına-güvenliğine olan sorumluluğumuzu “pozitif bir çabaya” dönüştürme umudunu bir kez daha diri tutmaya özen gösterdik.

Çalıştay açılışında Müsteşar ve Genel Müdür konuşmalarında İstanbul/Esenyurt'taki çadır yangını sonucu yaşanan ölümlerdeki üzüntülerini ve bir itiraf gibi “çok ilkel çalışma ve barınma koşullarını” dinledik.

İş kazalarında ölümlerin artışının kabulünü acı bir şekilde izledik. Ve ne yazık ki, yine ülkemizin bu kötü fotoğrafının düzelmesinin aslında işçi sağlığı ve güvenliği alanının ihtiyaçları karşılamayacak “piyasacı bir yasa tasarısına” bağlandığını gördük.

Defalarca söylediğimiz, ancak sonuç alamadığımız pozitif görüşlerimizi bir kez daha “ciddiye alınmayacağı” gerçeğini hissederek ifade ettik.

Öyle ki; Çalıştayın “Kurumsal Yapının Değerlendirilmesi” başlığında sürdürülen görüşmelerde ülkemizin güçlü yönleri olarak sunulmaya çalışılan;

“İSG konusunda Bakanlığın yetkili otorite ve 55 yıllık bir geçmişe sahip olması, denetim ve ölçüm-analiz yapacak, eğitim verecek yapıların varlığı, İSG alanında sosyal diyalog mekanizmalarının varlığı, 80 yıllık ILO üyeliği ve 155, 161 No'lu sözleşmeler başta olmak üzere 56 uluslararası sözleşmenin onaylanmış olması.” başlıkların “sahicilikten” ve “samimiyetten” çok uzak tespit edilmiş en zayıf yanlar olduğunu bir kez daha hatırlatmak zorunda kaldık.

Yine “zayıf yanlar” diye ifade edilen ,

“İSG alanında faaliyet gösteren kurumlar/birimler arasında iş birliğinin geliştirilememesi, İSG alanında güçlü STK'ların bulunmaması,” başlıklarında, yıllarca alanda çaba yürüten başta TTB ve TMMOB olmak üzere emek örgütlerinin “özenle” alanın dışına nasıl çıkarılmaya çalışıldığını hatırlattık.

İş yeri hekimliği ve iş güvenliği mühendisliği eğitimleri için Bakanlık yetkilileri nihayet “üniversiteleri” adres göstermeye yeni başlamışken, bizler TTB koordinasyonunda 2005 yılında başlayan ve 19 üniversiteyle birlikte yürütülen saha pratikleriyle akademik ortam birikimlerini buluşturan iş yeri hekimliği eğitimleri ile TMMOB'ye bağlı odalar tarafından düzenlenen iş güvenliği mühendisliği eğitimlerinin nasıl engellendiğini ve “sürücü kursları” mantığıyla eğitimlerin nasıl piyasaya açıldığını bir kez daha dile getirdik.

Genel Müdürün bu eleştirilere yanıtı ironik oldu; “şimdi ihtiyaç var nerede o zaman bu 19 üniversite?” Müzakere yanıtı kısa oldu “bu eğitimleri siz engellediniz, şimdi de arıyorsunuz!”

ÇALIŞTAY SONUÇ:

1- Görünen odur ki Çalışma Bakanlığı işçi ölümlerini çıkarılacak bir yasayla engellemeyi planlamaktadır. Oysa yasa, İSİG hizmetlerinin 50 ve daha az işçi çalışan iş yerlerini ve kamu çalışanlarını kapsamaması dışında ülkemizin ihtiyaçlarını karşılayacak düzenlemenin çok uzağındadır.

2- Hizmetlerinin kapsamının genişlemesinde 1 ile 9 işçi çalışan iş yerlerinde hizmet bedellerinde bir “kamusal finansman” olmasına rağmen, başta TOBB olmak üzere işveren örgütleri yasaya Meclis Komisyonları görüşmelerinde “müdahale” etmek istediklerini ifade etmektedirler. Çok sınırlı olan olumlu yanlarının yasa Meclis Komisyonlarında görüşülürken “traşlanma” tehlikesi sürmektedir.

3- İSİG hizmetlerinin ve eğitimlerinin “piyasa şirketleri” tarafından yürütülmesi ısrarı gözlemlenen tüm olumsuzluklara rağmen sürmektedir. Bu modele destek sunan bir kısım “akademisyen” desteği de sağlanmış görünmektedir. Bunun yanı sıra “üniversitelerin piyasalaşması ve piyasa eğitimlerinden” yakınan çok sayıda öğretim görevlisi de kaygı ifade etmektedir.

4- Ülkemizde iş kazaları ve meslek hastalıklarında büyük

fotoğrafta yer alan güvencesiz, taşeron, esnek çalışma modellerinin yaygınlaşması ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki engeller gerçeği ne yazık ki hâlâ gizlenmekte ve sorun son derece “teknik” bir boyutta değerlendirilmektedir.

5- Ölümleri, kazaları, hastalıkları azaltacak “sahici”, “samimi”, “sonuç alıcı”, “kamusal sorumluluklar” ne yazık ki uygulamaya dönüşmemektedir. Çalışanlarımızın sağlıkları ve güvenlikleri “piyasanın ellerine, kazanma arzularına ve rekabetine” bırakılmış olup, ticari şirketlerin patronlarının derneği de kurulun üyesi olarak meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır.

Umutsuzluk bizlere yakışmaz. “Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Strateji Çalıştayı” şimdilik çalışma hayatının ihtiyaçlarını tespit etmekten uzak bir sonuca doğru yürümektedir. Ana sorun ülkemizin ihtiyacı olan İSİG Hizmetleri Modelini ortaya çıkartabilme becerisidir. İhtiyaç siyasal etkilenmelerden ve piyasa baskısından kurtulmuş özerk bir “Ulusal İşçi Sağlığı İş Güvenliği Enstitüsünün” kurulabilmesi ve eğitimlerden hizmet sunumlarına, denetimlerden finansman yapısına, insan gücünün geliştirilmesinden işçi eğitimlerine kadar bu Enstitünün bir rol ve sorumluluk üstlenmesidir. TTB, TMMOB, DİSK, KESK olarak tüm birikimlerimiz ve insan gücümüzle böyle bir girişime destek sunacağımızı ifade ettik.

Bir kez daha kararlılığımızı açıklıyoruz: Yeter ki her yıl binin üzerinde çalışmamızı iş kazalarında kaybetmeyeceğimiz ve gencecik insanlarımızın meslek hastalıklarından yitirmeyeceği güvenli çalışma ortam ve koşullarının oluşturulmasına yönelik çabalar için “sahici”, samimi bir birlikte tartışma, üretme iklimi oluşturulabilsin.

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Türk Tabipleri Birliği (TTB)

İÇİ BOŞALTIMIŞ ÇED SÜRECİNİN NÜKLEER GÜÇ SANTRALİ İÇİN UYGULANMASI ALDATMACADAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Mersin Akkuyu'da yapılması planlanan nükleer güç santraliyle ilgili ÇED sürecinin başlatılması üzerine 29 Mart 2012 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

AKP, "ileri demokrasi" anlayışı ile anti-demokratik "ben yaptım oldu!" tavrını ülkemizin enerji ve çevre politikalarında da ısrarlı bir biçimde sürdürmektedir. Japonya Başbakanı yaşanan nükleer felaket için tüm dünyadan özür dilerken, dünya Fukushima paniğini atlattıysa, Çernobil daha unutulmamışken, nükleer santralleri piknik tüpüyle eşdeğer tutan AKP, nükleer santral yapımındaki ısrarına devam etmektedir.

Siyasal İktidarın nükleer santral ısrarı neye dayanmaktadır?

Daha önce de söyledik:

Bu ısrarın nedeni Türkiye'nin enerji sorununu çözmek değil, ülkemizi nükleer endüstriye pazar yapmaktır. Tüm politikalarını ABD, AB, IMF ve Dünya Bankası'nın dayatmalarına göre şekillendiren Siyasal İktidar, emperyalizmin enerji planlarının bölgemizdeki baş uygulayıcısı olma sevdasıyla bir kez daha insanımızı ve ülke çıkarlarını düşünmek yerine, nükleer lobilerin temsilcisi olmayı tercih etmektedir.

1970'li yıllardan itibaren Türkiye'nin gündemine tekrar tekrar getirilen nükleer santrallerin ülke gerçeklerine uygun olmadığını defalarca ifade ettik. Olası enerji krizlerine çözüm olarak sunan Siyasal İktidar da çok iyi bilmektedir ki karanlıkta kalma senaryolarının çözümü nükleer santraller değil, "doğru enerji planlaması"dır.

Çernobil, Fukushima ve onlarca nükleer kazayı göz ardı ederek; enerji verimliliği, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımı ve geliştirilmesi, bölgesel enerji planlamalarının yapılması gibi bilimsel çalışmaları yok sayarak, kapalı kapılar ardında yapılan uluslararası anlaşmalarla iç hukukun yürütülmesini engelleyerek ülke gündemine getirilen nükleer santral projesi yeni bir aşamaya daha girdi. Akkuyu'da yapılması planlanan nükleer santrale dair Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) sürecinin başlatılması için firma tarafından Çevre ve Şehircilik Bakanlığına başvuru dosyası sunuldu.

Her türlü çevresel etki için "taahhüt" verilmesinin yeterli görülmediği yürürlükteki ÇED Yönetmeliği baştan sorunluysen, sıradan bir yatırım için dahi "ÇED" içi boşaltılmış, gerçek çevresel etkilerin ve bunlara ilişkin alınacak önlemlerin açıklanmadığı bir formaliteye dönüştürülmüşken, ÇED formatının nükleer güç santrali için uygulanması aldatmacadan başka bir şey değildir.

Sunulan dosyada açıkça görüldüğü üzere, Rusya ile yapılan uluslararası anlaşmayla başlayan anti-demokratik ve bilim dışı tavrın devam ettirildiği bir kez daha ispatlandı. Baştan aşağıya hatalarla ve yanıltmalarla oluşturulan rapor, ÇED sürecinin ne kadar sağlıksız, baştan savma yürütüleceğine dair sinyallerini de şimdiden verdi.

ÇED süreci baştan sorunludur:

- ▶ Akkuyu'nun "deprem bölgesinde olmadığı" gibi açık ve kasıtlı yanıltıcı ifadelerle dolu ÇED başvuru dosyasının doğruluğu ve bilimselliği tartışmalıdır.

- ▶ Nükleer atıklar yok sayılmış, miktarları, depolama biçimine hiç yer verilmemiştir. Taşınması bile dünyada büyük protestolara yol açan nükleer atıkları kalıcı olarak depolayacak lisans alınmış bir depo henüz dünyada mevcut değilken, imzalanan anlaşma metniyle Türkiye nükleer atık çöplüğü mü olacaktır?
- ▶ "NGS'nin işletmeden çıkarılma aşaması ayrı bir ÇED konusudur" yaklaşımı ÇED'in ruhuna, bütüncül değerlendirme gereğine aykırıdır. ÇED'e konu faaliyetin işletme ömrünü tamamladıktan sonra bertarafında nasıl bir süreç izleneceğinin ÇED raporunda yer alması, ÇED'in bilimsel, teknik ve hukuki bir zorunluluğudur.
- ▶ Yenilenebilir enerji kaynakları ülkemiz koşullarına göre değerlendirilmemiş, rüzgâr, hidrolik, güneş enerjisi için yanıltıcı bilgilere yer verilmiştir.
- ▶ Nükleer teknolojinin çevresel etkilerinin "sera gazı emisyonuna sebep olmaması nedeniyle avantajlı bir konumda" olduğu söylenebilmektedir.
- ▶ Nükleer felaket ile sera gazı emisyonu miktarlarının karşılaştırmasının yapılması trajikomiktir.
- ▶ Sıradan faaliyet gibi "...gerekli tüm önlemler alınacak... ..en üst düzeyde bir hassasiyetle tasarlanacak ve işletilecektir..." ifadelerine yer verilerek, bu taahhüt yerine getirilmediğinde telafisi mümkün olmayacak sonuçlardan hiç bahsedilmemektedir.

Geri dönüşü olmayan nükleer risklerin bedeli ölçülebilir mi?

Çevresel denetimlerin ne kadar yetersiz olduğu ortadayken, Türkiye'nin nükleer santral kurulumunda, işletiminde ve atık yönetiminde etkin bir denetim gerçekleştirebilmesi mümkün değildir. Kaldı ki, ÇED raporunda "taahhüt" edilen önlemlerin yerine getirilmemesi halinde ödenecek ceza miktarı gülünçtür.

Siyasal İktidarı uyardık, bir kez daha uyarıyoruz:

AKP, geleceği için hep birlikte haykıran on binlerin sesine kulak vermemelidir.

AKP bu ülkenin mühendislerinin, mimarlarının, şehir plancılarının sesine kulak vermemelidir.

İleri çevre teknolojilerinin dahi nükleer atıklara çözüm üretmediği, ileri teknoloji olduğu söylenen nükleer santrallerin en ufak kazada ciddi maddi ve manevi zararlar yarattığı, olası bir kazada sadece Akkuyu'nun değil, ülkemizin ve bölge ülkelerinin ciddi şekilde etkileneceği oldukça somut gerçeklerdir. İkiyüzlü politikalarından, bu "çığgın (!)" projeden bir an önce vazgeçilmeli, içi boşaltılan ÇED süreci durdurulmalıdır.

TMMOB, Mersin Akkuyu'da ülkesini, doğayı, insanlığı ve geleceği düşünenlerin, "Biz nükleer santral istemiyoruz" diyenlerin yanında mücadelesini, bilimsel-teknik verilerle besleyerek sürdürecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

DİSK'İN SENDİKA YASALARININ DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ EYLEMİNE DESTEK VERİLDİ

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), TBMM'de görüşülmekte olan "Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı"yla ilgili olarak 8 Mart 2012 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde kitlesel bir basın açıklaması yaptı. Eyleme TMMOB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Mustafa Erdoğan ve TMMOB Genel Sekreteri N. Hakan Genç de katılarak destek verdi.

Bakanlık önünde açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, AKP Hükümeti'nin iktidarını sağlamlaştırdıkça işçi sınıfına ve emekçi halka yönelik siyasal ve ekonomik saldırılarını artırdığını belirterek, "Yeminli işçi düşmanlığı yapanlar, emekçilere karşı tarihinin en büyük saldırılarından birinin daha hazırlığı içindedirler. Bu saldırının iki ayağından biri, içinde sendika sözcüğü dahi geçmeyen ve sınıfsal çıkarları örtbas etmek üzere tasarlandığı anlaşılın 'Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'dır. Bu tasarı, bugünkü şekliyle yasalaşması halinde 12 Eylül Askeri Cuntası tarafından çıkarılan 2821 ve 2822 sayılı yasaların bir benzeri olmaktan asla kurtulamayacaktır" diye konuştu. İktidarın asıl niyetinin, tarihin en büyük saldırısının ikinci ayağını, yani "Ulusal İstihdam Stratejisi Belgesi"ni Meclis'te onaylatmak olduğunu ifade eden Ekici, "DİSK olarak, ILO sözleşmelerine, Avrupa Sosyal Şartı'na ve ülkemiz sendikal hareketinin ihtiyaçlarına uymayan bu kanun tasarısı ve belgesine karşı, siyasi iktidarı, Anayasa'nın

90. maddesine uygun hareket etmeye, hükümet olarak yükümlülüklerini yerine getirmeye; Üçlü Danışma Kurulunun diğer bileşenlerini de uluslararası sözleşmelerle belirlenmiş ve Anayasa ile güvence altına alınmış haklarımızı za saygı göstermeye ve 12 Eylül yasalarına karşı çıkmaya çağırıyoruz" dedi.

TÜRKİYE BÜYÜK SAĞLIK HAKKI MECLİSİ AÇILDI

Genel Sağlık Sigortası ve sağlıkta dönüşüm projelerine karşı TTB ve sağlık örgütlerinin öncülüğünde illerde oluşturulan sağlık hakkı meclislerinin katılımıyla toplanan Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi (TBSHM) açılış töreni, 11 Mart 2012 tarihinde Ankara'da Ahmet Taner Kışlalı Spor Salonu'nda gerçekleştirildi. Törene, 38 ilin sağlık hakkı meclisi, TMMOB'nin de aralarında yer aldığı çok sayıda meslek örgütü, sendika, siyasi parti ve hasta hakkı derneklerinden temsilciler katıldı.

TMMOB'yi TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Yönetim Kurulu II. Başkanı Selçuk Uluata, Yönetim Kurulu Saymanı Mustafa Erdoğan ve TMMOB Genel Sekreteri N. Hakan Genç'in temsil ettiği Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi, sağlık alanında yaşanan sürece karşı mücadeleye dönük kararlar aldı. Alınan kararlar toplantının sonunda sonuç bildirgesi olarak açıklandı. Sonuç bildirgesinde, tüm emekçiler, halkın örgütlü kurumları "Herkes Eşit, Parasız Sağlık Birleşik Mücadelesi"ne katılmaya davet edildi.

TÜRKİYE BÜYÜK SAĞLIK HAKKI MECLİSİ SONUÇ BİLDİRGESİ

Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi (TBSHM) açılış töreni, sağlık örgütlerinin çağrısıyla 11 Mart 2012 tarihinde Ankara'da 38 İl Sağlık Hakkı Meclisi ve çok sayıda meslek örgütü, sendika, siyasi parti, hasta hakkı derneği temsilcisinin katılımıyla gerçekleşmiştir.

TBSHM;

- 1- Katkı-katılım paylarını,
- 2- GSS primini ödeyemeyen hastaların hastane kapılarından geri çevrilmesini,
- 3- Özel hastanelerde "ilave ücret" adı altında alınan bıçak parasını,
- 4- Vicdanın, ahlâkın, insanlığın sıfır noktası "istisnai sağlık hizmetleri"ni,
- 5- "Yeşil alan uygulaması" adı altında acil servislerin bile paralı hale getirilmesini,
- 6- Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 663

sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Sağlık Bakanlığının sağlık hizmeti sunumundan çekilerek sağlık holdinge dönüşmesini,

- 7- Devlet hastanelerini şirket hastanelerine dönüştüren kamu hastane birliklerini,
- 8- Kamu-özel ortaklığı adı altında riski devletin alıp, kârı yerli/yabancı tekellerin/ konsorsiyumların toplayacağı katrilyonlarca liralık soygunu,
- 9- Kamu sağlık bütçesinin özel hastanelere peşkeş çekilmesini,
- 10- Sağlık hizmetlerinin meta haline getirilmesini, sağlık alanının piyasanın vahşi koşullarına terk edilmesini, sağlıkta özelleştirmeyi oylamış ve reddetmiştir.

TBSHM, sonradan yapılacak katkılarla hep birlikte çoğaltmak üzere, sağlıkla ilgili temel görüşlerini şu şekilde belirlemiştir:

- 1- Sağlık, bütün insanların doğuştan kazandığı temel bir haktır.
- 2- Sağlık hizmetleri herkes için eşit, ulaşılabilir, nitelikli ve parasız olmalıdır.
- 3- Bütün sağlık harcamaları, başkaca hiçbir katkı-katılım payı, ilave ücret, sağlık primi koşulu olmadan genel vergilerden karşılanmalıdır.
- 4- Odağında kâr değil, toplumsal yarar; piyasa değil, insan olan kamu sağlık hizmetleri devletin vazgeçilmez ve zorunlu görevidir.
- 5- Sağlık örgütlenmesinin her düzeyleri toplum katılımına açık olmalıdır.
- 6- Bedensel, ruhsal ve sosyal bir iyilik hali olan sağlığın korunup geliştirilebilmesi için koruyucu sağlık hizmetlerine öncelik verilmelidir.
- 7- Sağlık için ayrılan bütün kamusal kaynaklar kamu sağlık sistemi için kullanılmalıdır.
- 8- Sağlıkta taşeron çalışma yasaklanmalıdır.
- 9- Bütün sağlık emekçileri güvenceli istihdam, insanca ya-

şayabilecekleri ve emekliliğe yansıyan güvenceli ücret ve grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklara kavuşturulmalıdır.

- 10- Sağlık çalışanlarının mesleki bağımsızlıklarını yok eden her türlü idari-mali kısıtlamalara son verilmeli; kamuda performansa dayalı döner sermaye, özelde ciro baskısı gibi sağlık mesleklerinin insani doğasına aykırı olan uygulamalardan vazgeçilmelidir.

Meclisimiz;

Başta GSS, 663 sayılı KHK ve KHB olmak üzere uygulanan sağlık politikalarından doğan ve doğabilecek mağduriyetler ve politikalara karşı yürütülecek sağlık hakkı mücadelesine ilişkin birlikte mücadele kararlılığını göstermiştir.

Bu çerçevede;

- ▶ İl sağlık hakkı meclislerinin bütün Türkiye sahilinde kuruluş çalışmalarına hız verilmesine, var olanların genişletilmesine,
- ▶ Hazırlanmış olan ve hazırlanacak yazılı, görsel materyallerle halkın bilgilendirilmesi için etkin bir faaliyet yürütülmesine,
- ▶ Mağduriyetlerin izlenerek raporlandırılmasına, belli periyotlarla kamuoyuyla paylaşılmasına,
- ▶ Prim, katkı-katılım payı ve ilave ücretlerin olmadığı nitelikli, ulaşılabilir sağlık hakkı ile Türkiye'deki herkesin güvenceli iş ve güvenceli gelir hakkı için imza kampanyaları, referandum, mitingler, grevler de dahil yerel ve merkezi eylemler yapılmasına, 14 Mart Sağlık Haftası'nda illerde sağlık müdürlükleri, Ankara'da Sağlık Bakanlığı önüne yürünerek taleplerin dile getirilmesine, karar vermiştir.

Bu talepler için emekçileri, halkı, halkın örgütlü kurumlarını "Herkes Eşit, Parasız Sağlık Birleşik Mücadelesi"ne katılmaya davet ediyoruz.

TÜRKİYE BÜYÜK SAĞLIK HAKKI MECLİSİ

İNSANLIK SUÇUNA ZAMAN AŞIMI...

19 yıldır devam eden Sivas katliamı davasında mahkeme, zamanaşımı kararı vererek davayı düşürdü. Duruşma devam ederken Adliye önünde TMMOB'nin de aralarında bulunduğu emek-meslek örgütleri, siyasi partiler, PSAKD, Alevi Federasyonu kitlesel biçimde yer aldı.

2 Temmuz 1993 yılında Madımak Otelinde 35 kişinin yakılarak öldürülmesi sonucu açılan davanın 13 Mart 2012 Salı günü görülen duruşmasında zamanaşımı talebi karara bağlandı. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi 19 yıldır sonuçlandırılmayan tarihi Sivas davasında "İnsanlık Suçunu" kamu görevlileri yönünden kabul ederken, sivil sanıklar yönünden kabul etmedi.

Kararın açıklanması sonrası, binlerce kişi zaman aşımını protesto etmek için yürüyüşe geçti. Emniyet güçleri yürüyüşe gaz bombasıyla müdahalede bulundu.

AA ÖNÜNDE AÇLIK GREVİ YAPAN TGS BAŞKANINA DESTEK

Anadolu Ajansı'ndaki sendikal baskıları protesto etmek için açlık grevi başlatan Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) Başkanı Ercan İpekçi, aralarında TMMOB'nin de yer aldığı çok sayıda emek-meslek örgütü ve demokratik kitle örgütü temsilcilerinin de katıldığı kitlesel basın açıklamasıyla açlık grevini 6. gününde (14 Mart 2012) sona erdirdi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Mustafa Erdoğan ve Genel Sekreter N. Hakan Genç, TMMOB'ye bağlı odaların yönetim kurulu üyeleri ve çok sayıda emek-meslek örgütü temsilcisi Anadolu Ajansı önünde sendikasızlaştırma hareketine karşı açlık grevi yapan Türkiye Gazeteciler Sendikası Başkanı Ercan İpekçi'yi ziyaret etti.

Açlık grevine kişisel kararıyla başladığını vurgulayan İpekçi, "Ancak örgütüm TGS bana sahip çıktı. Şimdi örgütüm eylemin amacına ulaştığını belirterek, bitirmemi istiyor. Ben de eğer burada bulunan örgütlerin temsilcileri onay verirse, örgütümün kararına uyarak eylemimi bitirmek istiyorum" dedi. Katılımcıların alkışlarla verdiği onay üzerine İpekçi eylemini bitirdi.

4+4+4 = İDEOLOJİK SALDIRI

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, Meclis gündeminde bulunan "4+4+4 yasa teklifi"ne karşı görüşlerini ve eylem planını açıklamak üzere 14 Mart 2012 tarihinde TMMOB'de bir basın toplantısı düzenledi. CHP, BDP, EMEP, ÖDP, TKP, Halkın Demokratik Kongresi ve Halkevleri'nin destek verdiği açıklamada, yasa teklifinin geri çekilmesi istenerek örgütlü örgütsüz tüm kesimler ülkenin geleceğine sahip çıkmaya çağrıldı.

4+4+4 yasa teklifinin eğitim sisteminin ve çocukların ihtiyaçlarından çok, siyasal ve ideolojik amaçlarla hazırlandığını belirten DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, düzenlemeye karşı bir dizi eylem gerçekleştirecek. Bu çerçevede; Eğitim Sen'in 15 Mart 2012 Perşembe günü yapacağı sevk eylemi desteklenecek ve yine 15 Mart'ta her ilde, "okulumuza, çocuklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz" teması ile eğitimciler, öğrenciler ve velilerle el ele vererek okulların etrafında zincir oluşturulacak. Ankara'daki eylem 15 Mart saat 10.30'da Mimar Kemal İlköğretim Okulu'nda düzenlenecek. Ayrıca, 17 Mart 2012 Cumartesi günü de bütün illerde kitlesel eylemler gerçekleştirilecek.

Basın toplantısına, DİSK Genel Başkan Yardımcısı Metin Ebetürk, KESK Genel Başkanı Lami Özgen, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konseyi Üyesi Gülriş Erişgen, KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul, KESK Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Akman Şimşek ve Eğitim Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız'ın yanı sıra CHP Genel Başkan Yardımcısı Sezgin Tanrıkulu, CHP İzmir Milletvekili Musa Çam, CHP Mersin Milletvekili Aytuğ Atıcı, BDP Van Milletvekili Özdal Üçer, Halkın Demokratik Kongresi'nden Bağımsız İstanbul Milletvekili Levent Tüzel, EMEP Genel Başkanı Selma Gürkan, ÖDP Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Onur Kılıç, TKP Ankara İl Yürütme Kurulu Başkanı Mehmet Perçin, Halkevleri Temsilcisi Mus-

tafa Eberliköse ve Öğrenci Velileri Derneği Temsilcisi Enver Önder katıldı.

Basın toplantısında 4 örgüt adına ortak açıklamayı KESK Genel Başkanı Lami Özgen okudu.

Zorunlu Eğitim İdeolojik Hedefler Üzerinden Değil, Pedagojik İhtiyaçlar Göz Önünde Bulundurularak Düzenlenmelidir!..

Bir süredir ülke gündemini meşgul eden 12 yıl kademele zorunlu eğitim tartışmaları, milyonlarca öğrenci başta olmak üzere, tüm halkı yakından ilgilendirmektedir. Bizler, emek-meslek örgütleri, emek ve demokrasi güçleri olarak çocuklarımızın ve ülkenin geleceği açısından son derece önemli düzenlemeler içeren yasa teklifine ilişkin görüşlerimizi kamuoyuyla paylaşmak üzere bir araya gelmiş bulunuyoruz.

4+4+4 düzenlemesi, Başbakan'ın "dindar nesil yetiştirmek istiyoruz" açıklamalarına paralel olarak, AKP grup başkan vekillerinin imzasıyla "kanun teklifi" olarak Meclis'e sunulmuştur. Ancak tüm toplumu yakından ilgilendirmesine rağmen, düzenlemenin asıl muhatabı olan eğitim sendikaları, eğitim alanında faaliyet yürüten kurum ve dernekler, üniversiteler, bilim çevreleri dışlanmış, çocuklarımızın geleceğini yakından ilgilendiren böylesine önemli bir konuda tamamen ideolojik amaçlarla hareket edilmiştir.

Geçtiğimiz yıllar içinde uyguladıkları piyasacı politikalarla eğitimi yap-boz tahtasına çevirenler, bu teklifle gerçek niyetlerini gizleyerek, zorunlu eğitimi 12 yıla çıkaracaklarını iddia etmektedirler. Zorunlu eğitimin süresinin arttırılması çocuklarımız açısından elbette çok önemlidir. Ancak böylesine önemli bir konuda düzenleme yapılırken siyasal amaçlar üzerinden değil, eğitim biliminin gerektirdiği ihtiyaçlar üzerinden hareket edilmesi gerektiği açıktır.

Kanun teklifi TBMM Milli Eğitim Komisyonu'nda görüşülürken sendikaların, eğitim örgütlerinin ve bilim insanla-

rının tüm itirazları görmezden gelinmiş, muhalefetin sesi adeta boğazlarına basılarak kısılmıştır. Basına da yansıyan şiddet görüntüleri arasında kanun teklifi sadece iktidar partisi üyelerinin desteğiyle komisyondan geçebilmiştir. Önümüzdeki günlerde Meclis Genel Kuruluna gelmesi beklenen son değişikliklerle birlikte;

- Kanun teklifinde yer alan, "ilköğretim devlet okullarında parasızdır" ifadesi komisyon görüşmelerinde metinden çıkarılarak, ilköğretimin tamamen paralı hale getirilmesinin ilk adımları atılmak istenmektedir.
- 4 yıl süreli birinci kademe "ilkokul", ikinci 4 yıl süreli kademe ise "ortaokul" olarak tanımlanmıştır. Değişiklik yürürlüğe girdiği zaman 5. sınıf öğrencilerini okutan bütün öğretmenler "norm fazlası" haline gelecek ve bakanlık tarafından başka görevlerde görevlendirilebilecektir.
- 12 yıllık kademeli zorunlu eğitimi meşrulaştırmak için 5. sınıftan itibaren çocukları "mesleğe yönlendirme" gibi gerekçeler ileri sürülmektedir. Bütün dünya ülkelerinde mesleğe yönlendirmenin daha ileri yaşlarda yapıldığı gerçeği ortadayken Türkiye'de 10 yaşına çekilmesi pedagoji bilimine aykırı olduğu kadar, Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmesi'ne de aykırıdır.
- Daha önce 4. sınıftan sonra getirilmek istenen "açık öğretim" sistemi, komisyonda yapılan değişikliklerle 8. sınıf sonrası için öngörülmüştür. Böylece kız çocukları eğitim süreci dışına itilmektedir. Ülkemizde çocuk gelinlerin ağırlıklı olarak 13, 14, 15 yaşında olduğu düşünüldüğünde mevcut düzenlemeyle "çocuk gelinler" uygulamasına resmen onay verilmek istenmektedir.
- Temel eğitimin en önemli aşaması olan okul öncesi eğitim, yasa teklifinde yer almamaktadır.
- Yıllardır toplumsal bir talep olan zorunlu din dersinin kaldırılması ve ana dilinde eğitim talepleri karşılanmamaktadır. Aksine, getirilmek istenen düzenlemeyle zorunlu din derslerine ek olarak seçmeli din dersleri gündeme getirilmektedir.
- Arapça ve Kur'an dersleri ikinci kademe seçmeli hale getirilerek, bütün okullarda fiilen imam hatip modeline geçilmek istenmektedir.
- Okulların yeterli altyapı ve donanıma sahip olmadığı gerçeği göz ardı edilerek, ilkokul ve ortaokul eğitiminin "bağımsız binalarda" gerçekleştirileceği iddia edilmektedir.
- 4+4+4 şeklindeki kademeli eğitimle hedeflenen "açık öğretim" sistemi ile zorunlu eğitimin "esnek-

leştirilmesi" arasında bağ kurularak, eğitim sisteminin piyasayla ilişkilendirilmesi ve sermayeye ucuz iş gücü sağlar duruma getirilmesi amaçlanmaktadır.

- Bir taraftan uzun vadede seçme sınavlarının kaldırılacağı iddia edilirken, diğer taraftan kademeli eğitim uygulamasıyla çocuklarımızın daha erken yaşlarda dershaneye gitmeleri teşvik edilmektedir.

Eğitim sisteminin ve çocuklarımızın ihtiyaçlarından çok, tamamen siyasal ve ideolojik amaçlarla hazırlanan kanun teklifiyle eğitimde çok başlılığın önu açılmakta, kelimenin tam anlamıyla çocuklarımızın geleceğiyle oynamak istenmektedir. Yasa teklifiyle murat edilen düzenlemenin, zorunlu eğitimin 12 yıla çıkarılmasından çok, AKP'nin "kendine taraftar yetiştirmek" üzere, arka bahçesi olarak gördüğü imam hatip okullarının önünü açmak olduğu ortadadır. AKP hükümetinin ilk döneminde imam hatip okullarında 71 bin öğrenci okurken, 2011 yılında bu sayı yüzde 450 artışla 300 binlere ulaşmış durumdadır. Esasında yasa teklifinde bütün okulları imam hatip okullarına dönüştürme niyeti yattığı görülmelidir.

Paralı hale getirilen eğitim hizmetlerinden tüm yurttaşlar eşit ve parasız olarak yararlanmalı, eğitim sistemi her yaşta öğrencinin özgür düşüncesini geliştireceği, nitelikli, laik, bilimsel, demokratik ve ana dilde bir eğitim sürecinden geçmesini sağlayacak biçimde yeniden düzenlenmelidir.

Bizler, emek ve demokrasi güçleri olarak,

Bütün bu nedenlerden dolayı, eğitimin ve geleceğimizin iktidar partisinin siyasal hedeflerine kurban edilmesine izin vermeyeceğiz. Herkesin eğitim hakkından eşit ve parasız olarak yararlanması için çocuklarımızın geleceğine sahip çıkacağız.

Bunun için;

Eğitim Sen'in 15 Mart 2012 Perşembe günü yapacağı sevk eylemini destekleyecek, alanlara çıkan eğitim emekçileriyle yan yana olacağız.

Yine 15 Mart'ta her ilde, "okulumuza, çocuklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz" temasıyla eğitimciler, öğrenciler ve veliler olarak el ele verecek, okullarımızın etrafında zincir oluşturacağız.

Aynı temayla 17 Mart 2012 Cumartesi günü bütün illerde kitlesel eylemler gerçekleştireceğiz.

Toplumun ve eğitim sisteminin gerçek ihtiyaçlarının tamamen dışında gündeme getirilen bu yasa teklifi, asıl muhatapları olanları dışlayan bir şekilde Meclis gündemine geldiğinde, Eğitim Sen'in yapacağı greve destek olacağız. Başta Ankara olmak üzere tüm illeri eylem alanına çevireceğiz.

Emek ve demokrasi güçleri olarak, Siyasal İktidarı bir kez daha uyarıyoruz:

Hangi amaçlarla gündeme getirildiği açıkça belli olan yasa

teklifi derhal geri çekilmelidir. Bir düzenleme yapılacaksa, bilim insanlarının, sendikaların ve eğitim örgütlerinin katılımıyla, eğitim sisteminin gerçek ihtiyaçları doğrultusunda yapılmalıdır.

Tüm anneleri, babaları, velileri, sadece eğitim alanında değil, toplumsal yaşamın her alanında yaşanan gelişmelerden kaygı duyan herkesi, örgütlü örgütsüz tüm kesimleri çocuklarımızın geleceğine, ülkemizin geleceğine sahip çıkmaya, bu eylemde bizimle birlikte olmaya çağırıyoruz.

4+4+4'E KARŞI İNSAN ZİNCİRİ...

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, 4+4+4 yasa teklifine karşı "Okulumuza, çocuklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz" sloganıyla Ankara'da Yüksel Caddesi üzerinde bulunan Mimar Kemal İlköğretim Okulu'nun çevresinde insan zinciri oluşturdu. Eyleme katılan yüzlerce kişi daha sonra buradan YKM önüne giderek Eğitim Sen'in sevk eylemine destek verdi.

TBMM Milli Eğitim Komisyonu'ndan geçen 4+4+4 kesintili eğitim sistemini protesto etmek için sabah saat 10.00'dan itibaren TMMOB önünde toplanan yüzlerce kişi buradan yürüyerek "Çocuk gelinler istemiyoruz", "Çocuk işçiliğine son", "Parasız, demokratik, laik, bilimsel eğitim" sloganlarıyla Mimar Kemal İlköğretim Okulu'nun etrafını sardı.

Mimar Kemal İlköğretim Okulu önünde eylemciler adına bir açıklama yapan KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul, Hükümetin esas amacının zorunlu eğitimi 12 yıla çıkarmak olmadığını, gerçek niyetlerinin dindar bir gençlik yetiştirmek olduğunu söyledi. Düzenlemeye karşı parasız, bilimsel, ana dilde eğitimi savunduklarını ifade eden Tombul, sonuç alana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini açıkladı. Eylemin uyarı niteliğinde olduğunu belirten Tombul, uyarılarının dikkate alınmaması halinde

17 Mart Cumartesi günü Ankara'da Kolej Kavşağı'nda buluşarak geniş çaplı bir eylem gerçekleştireceklerini, yasa teklifinin Meclis'ten geçerek yasalaşması halinde ise eğitim emekçileri olarak yurt çapında grev yapacaklarını açıkladı.

Buradaki eylemin ardından YKM önünde bulunan Eğitim Sen kitleleriyle buluşmak üzere tek sıra yürüyüşe geçen kitlenin önü Metro geçidinde polis barikatıyla kesildi. Kitlenin direnişi sonunda YKM tarafından metrodan geçiş yapan kalabalık, Eğitim Sen üyeleriyle buluştu. 4+4+4 eğitim sistemini protesto etmek için sevk eylemi gerçekleştiren eğitim emekçileri de YKM önündeki toplanmanın ardından Milli Eğitim Bakanlığına yürüdü. MEB önünde açıklama yapan Eğitim Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız, 4+4+4 düzenlemesini kabul etmeyeceklerini, teklifin TBMM'de görüşüleceği gün grev yapacaklarını ve bu eylemlerinin son uyarı olduğunu dile getirdi.

AKP'İN "İLERİ DEMOKRASİ" UYGULAMALARI HIZ KESMİYOR!

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun (KESK) 4+4+4 kesintili eğitim sistemiyle ilgili yasa teklifinin TBMM'deki görüşmeleri sırasında 28-29 Mart günlerinde Ankara'da yaptığı protesto eylemine polis gaz, su ve cop kullanarak müdahale etti.

KESK, Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanan 4+4+4 kesintili zorunlu eğitim sistemini ve kamu emekçilerinin sendikal mücadelesini etkisizleştirmeyi hedefleyen 4688 sayılı Kanun'da yapılacak değişikliklere ilişkin yasa tasarısı ve Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'na karşı sözünü söylemek için 28 Mart Çarşamba günü tüm Türkiye'de alanlara çıktı.

KESK'in Ankara'da yapmak istediği eylem İçişleri Bakanlığı genelgesiyle yasaklanırken, diğer kentlerden gelecek olan KESK'liler engellendi. Ankara'daki emekçiler sabah saatlerinde Ziya Gökalp Caddesi ve Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'nda, Mersin'den gelen emekçiler İçkale Otelinin önünde toplandı, İstanbul'dan gelenlerse Tren Garı yakınlarında durduruldu. Tandoğan Meydanı'nda bekleyen emekçilerin Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'na yürümelerini polis biber gazı ve tazyikli su sıkarak engelledi. Grubun bir araya gelmesine akşam saatlerine kadar izin verilmedi. Bu tutumu protesto eden emekçiler oturma eylemi başlattı. Gece boyunca da dağılmayan emekçiler, sabaha kadar oturma eylemini sürdürdü.

KESK üyeleri iki gün boyunca Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'nda sloganlar atıp eylemi sürdürürken açıklama yapan KESK Genel Başkanı Lami Özgen, teklifin görüşüleceği saatlerde TBMM önünde basın açıklaması yapmak istediklerini söyledi. Meclis önündeki açıklamanın ardından

dan eylemi bitireceklerini kaydeden Özgen, bu konuda güvenlik güçlerinin anlayışını beklemediklerini ifade etti. KESK Genel Başkanı Özgen, polis müdahalesinin yasalara aykırı olacağını savundu. KESK üyelerinin Meclis'e yürümlerine izin vermeyen polis, saat 15.15 sıralarında biber gazı ve tazyikli su sıkarak müdahale etti.

Türkiye Genelinde Eylem

Ankara'nın yanı sıra birçok kentte de emekçiler sokaklara çıkarak yasa tasarılarını protesto etti. İstanbul, Antalya, Tunceli, Şırnak, Şanlıurfa, Adana, Siirt, Batman, Gaziantep, Van, Diyarbakır, Adıyaman ve Kars'ta yapılan eylemlerde, İçişleri Bakanlığı'nın genelgesiyle Ankara'ya seyahat etmelerinin engellenmesi ve Ankara Valiliği'nin tutumu kınandı.

Polis İzmir'de de Müdahale Etti

İzmir'de de miting için Ankara'ya gitmek üzere gece 01.30 sıralarında İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan emekçiler, evraklarının eksik olduğu gerekçesiyle polis tarafından engellendi. Polis, emekçileri Ankara'ya taşıyacak otobüsleri, evraklarının eksik olduğu gerekçesiyle trafik otoparkına çekti. Bunun üzerine, Cumhuriyet Bulvarı'nı araç trafiğine kapatarak yürüyüşe başlayanların önünü çevik kuvvet polisleri ve TOMA araçları kesti. Yürüyüşü engellemek isteyen polis sendika

ve sivil toplum kuruluşu üyelerine copla müdahale etti. Yaşanan arbedenin ardından durdurulan grup, yaklaşık 1 saat boyunca Fevzi Paşa Bulvarı'nı araç trafiğine kapattı. Emekçiler müdahaleye "Faşizme karşı omuz omuza", "Baskılar bizi yıldırılmaz" ve "Direne direne kazanacağız" sloganları atarak tepki gösterdi.

İzmir Konak Meydanı'nda toplanıp Karşıyaka'dan vapurlarla gelenlerle buluşmak isteyen KESK üyesi yaklaşık 300 kişiye de polis izin vermedi. Çıkan arbede de polis TOMA araçlarından grubun üzerine su, biber gazı ve balyalı su sıktı.

KESK'İN 4+4+4 EYLEMİNE YÖNELİK POLİS MÜDAHALESİ KINANDI

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK)'nin 4+4+4 kesintili eğitim sistemiyle ilgili yasa teklifinin TBMM'deki görüşmeleri sırasında 28-29 Mart günlerinde Ankara'da yaptığı protesto eylemine yönelik polis müdahalesi emek-demokrasi güçlerinin katıldığı kitlesel bir basın açıklamasıyla kınandı. Yüksel Caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtı önünde 30 Mart Cuma günü saat 17.30'da gerçekleştirilen basın açıklamasında AKP'nin baskı politikalarına boyun eğilmeyeceği vurgulandı. Basın açıklamasına, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TMMOB Yönetim Kurulu üyeleri, Oda yöneticileri ve çok sayıda TMMOB üyesi de katıldı.

KESK Başkanı Lami Özgen açıklamasında, Türkiye'nin dört bir yanından eylem için Ankara'ya gelmeye çalışan emekçilerin engellenmelerini anlatırken, "AKP, 28-29 Mart tarihlerinde yapacağımız demokratik eylemimizi engellemek için yasakçı, tehditkâr ve baskıcı tutumuyla tüm Türkiye'de adeta sıkıyönetim ilan etmiştir. İçişleri Bakanı'nın yayınladığı genelgeyle tüm illerde adeta olağanüstü hal koşulları yaratılmış, kamu emekçilerinin eylemleri polis ablukasına alınmıştır" dedi. Özgen, Ankara'da

30 saat boyunca emekçilerden yönelen hiçbir şiddet eylemi olmamasına karşın alanlara panzerler eşliğinde tam teçhizatlı 7 bin polis yığıldığını belirterek, cop, tazyikli su ve gaz bombalarıyla yapılan saldırıda çok sayıda KESK üyesinin yaralandığını söyledi.

KESK olarak 28-29 Mart'ta gerçekleştirilen eylemle sendikal mücadele tarihine not düştiklerini ifade eden Lami Özgen, "AKP'nin büyük baskı ve gözaltı düzenine karşı, onurlu ve kararlı duruşumuzdan bir an olsun vazgeçmeyeceğimiz bilinmelidir" diye konuştu.

1 MAYIS ZORLU BİR SÜREÇTE KUTLANACAK!

30 Mart 2012 tarihinde DİSK'in çağrısıyla Ankara Genel-İş'te bir araya gelen emek-meslek örgütleri 1 Mayıs Birlik, Mücadele, Dayanışma Günü'nün İstanbul Taksim alanı başta olmak üzere ülke çapında kutlanması kararı aldı. Toplantıya TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı da katıldı. Toplantı kararları DİSK tarafından yapılan basın duyurusu ile kamuoyuyla paylaşıldı.

1 Mayıs 2012 İşçi Sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü kutlamaları emeğin kazanılmış haklarına yönelik yeni saldırıların gündeme geldiği bir dönemde gerçekleşmektedir.

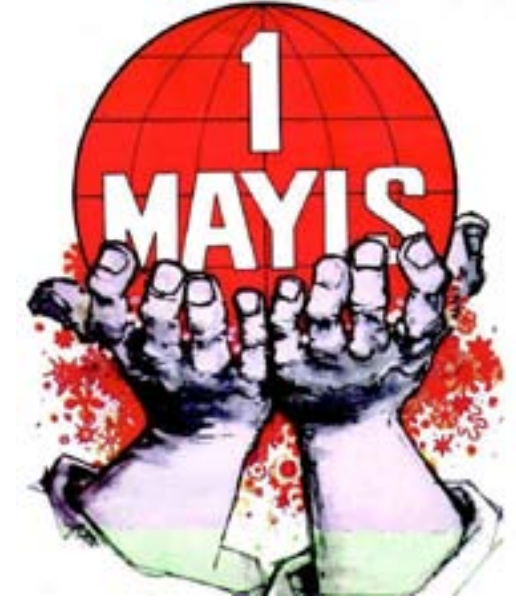
Bir yanda kıdem tazminatının kademeli olarak kaldırılması, özel istihdam bürolarının kölelik büroları haline getirilmesi, bölgesel asgari ücret uygulamasıyla asgari ücretin düşürülmesi, taşeronluğun, esnekliğin, güvencesiz ve kural dışı çalışmanın "Ulusal İstihdam Stratejisi" adı altında yaygınlaştırılması hesapları yapılırken, diğer yandan grev yasaklarında ısrar eden, işçi sınıfının önüne konulan barajları koruyan, yasakçı bir sendikalar yasası bizlere dayatılmaktadır.

"4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikalarında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile kamu emekçilerine antidemokratik çalışma ve yaşam koşulları, toplumda 4+4+4 diye anılan "İlköğretim ve Eğitim Kanunu" ile eğitim sisteminde dayatmacı, baskıcı, gerici yasal düzenlemeler planlanması siyasal iktidarın uyguladığı baskıcı politikaların en büyük göstergesidir.

Daha dün yaşanan kamu emekçilerine yönelik saldırılar bütün toplumun gözünün önünde gerçekleşmiştir.

Her türlü hak alma çabasının ve mücadelesinin baskı ve şiddetle durdurulmak istendiği, hapis hanelerdeki tecrit uygulamalarının devam ettiği, kentsel dönüşüm adı altında kentlerimizin yağmalandığı, kâr uğruna çevrenin talan edildiği, sağlık ve eğitim alanının ticarileştiği, gazetecilerin, sendikacıların tutuklandığı, zorun ve baskının hakim olduğu bir devlet yönetiminin izlerini hissetmekteyiz.

Bu süreçte özellikle Kürt halkının demokratik taleplerinin, baskı ve tutuklamalarla yok sayıldığı, özel yetkili mahkemeler ve Terörle Mücadele Yasası adı altında her türlü hak alma talebinin suç görülerek yaratılan baskı iklimi ortadadır. Orta Doğu'da yaşananlar, emperyalizmin

bölge politikalarının hakim kılınması için izlenen politikalar, ülkemizi içinden çıkılmaz bir cendereye doğru sürüklemektedir.

İşte 1 Mayıs 2012, ülkemiz açısından böylesi zor koşullar altında gerçekleşecektir.

DİSK'in, işçi konfederasyonları, kamu emekçileri konfederasyonları ve meslek örgütleri başkanlarına yaptığı çağrıyla başlayan 1 Mayıs 2012 kutlama çalışmalarının ilk toplantısı 30 Mart 2012 Cuma günü Ankara'da gerçekleşmiştir.

Türk-İş Genel Başkanı'nın mazeret bildirerek katılmadığı toplantı sonrasında;

- Çalışmaların başta İstanbul Taksim olmak üzere ülke çapında kutlamalara yönelik hazırlıkların başlatılması,
- 1 Mayıs'ın amacına uygun bir biçimde kitlesel katılımlarla kutlanması için her türlü çabanın yürütülmesi, kararlaştırılmıştır.